

København, den 14. juli 2020

Høring over Finanstilsynets reviderede vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

BL – Danmarks Almene Boliger har den 12. juni 2020 konstateret, at Finanstilsynet har sendt et udkast til en revideret vejledning til hvidvaskloven i høring.

BL har på vegne af sine medlemmer stor interesse i at afgive svar på høringen, da BL forud for høringen har været i dialog med Finanstilsynet om en nærmere identifikation og beskrivelse af de reelle ejere i de almene boligorganisationer og administrationsorganisationer i vejledningen.

BL har desuden løbende haft drøftelser med Finans Danmark om den almene sektors udfordringer med identifikation af reelle ejere.

BL har følgende bemærkninger til udkastet:

BL vil gerne kvittere for, at der i udkastet til vejledningen er blevet indført et afsnit om almene boligorganisationer, som BL ved henvendelse til Finanstilsynet har givet udtryk for, at der er behov for.

I udkastet fremgår det således nu klart, at når der er tale om en almen boligorganisation, så er den daglige ledelse virksomhedens reelle ejere.

BL finder dog behov for en nærmere præcisering af identifikationen af, hvem der har den daglige ledelse i en boligorganisation og en almen administrationsorganisation, og som dermed er organisationens reelle ejer.

Den daglige ledelse i en almen boligorganisation

Udgangspunktet er, at det er boligorganisationens bestyrelse, der har den overordnede ledelse, jf. lov om almene boliger § 14b og bekendtgørelse om normalvedtægter for en almen boligorganisation med almene boligafdelinger § 13, stk. 1.

I normalvedtægten for boligorganisationer for almene boligafdelinger § 13, stk. 3 fremgår det, at bestyrelsen kan ansætte en forretningsfører eller en direktør som leder af den daglige drift, herunder som ansvarlig for at udlejning, budgetlægning, regnskabsaflæggelse, lejefastsættelse og den daglige administration sker i overensstemmelse med de gældende regler.

Den daglige ledelse i en almen boligorganisation forstås derfor af enten en direktør eller en forretningsfører (f.eks. en almen administrationsorganisation), hvis en sådan er ansat af bestyrelsen. Det skal således afklares, hvorvidt en almen boligorganisation har ansat en direktør eller forretningsfører, for at kunne identificere den daglige ledelse og dermed den reelle ejer.

Den daglige ledelse i en almen administrationsorganisation

En almen administrationsorganisation kan antages som forretningsfører af en almen boligorganisation til at forestå administrationen af dens boliger og byggesager.

Administrationsorganisationer har videre beføjelser end private ejendomsadministratorer sædvanligvis har ved administration af f.eks. andels- og ejerforeninger, herunder ledelsesretten- og pligten over den administrerede boligorganisations ansatte. Når en almen administrationsorganisation er valgt som forretningsfører, forestår denne dermed hele den daglige ledelse af den administrerede almene boligorganisation.

I en almen administrationsorganisation har bestyrelsen den overordnede ledelse, jf. bekendtgørelse om normalvedtægter for en almen administrationsorganisation § 13, stk. 1.

I bekendtgørelse om normalvedtægter for en almen administrationsorganisation § 13, stk. 3 kan bestyrelsen i administrationsorganisationen ansætte en direktør eller direktion, som skal fungere som leder af den daglige drift, herunder sørge for, at budgetlægning, regnskabsaflæggelse og den daglige administration sker i overensstemmelse med de gældende regler.

Direktøren eller direktionen er, når denne er ansat af bestyrelsen, dermed reel ejer for den almene administrationsorganisation, da denne forestår den daglige ledelse af organisationen.

Forslag til formuleringer i vejledningen

BL foreslår derfor følgende ændringer til overskriften og afsnittet om reelle ejere i almene boligorganisationer på udkastets side 73:

Overskrift

Overskriften "*Frivillige foreninger, andelsboligforeninger og almene boligorganisationer*" tilføjes med "og almene administrationsorganisationer.", så overskriften fremgår således:

"Frivillige foreninger, andelsboligforeninger, almene boligorganisationer og almene administrationsorganisationer".

Afsnittet om almene boligorganisationer

Afsnittet "I almene boligorganisationer vil der ofte ikke være fysiske personer, som ejer eller kontrollerer boligorganisationen i et sådant omfang, at vedkommende omfattes af definitionen reel ejer. Derfor skal den daglige ledelse betragtes som den reelle ejer.

Til brug for identifikation af de reelle ejere kan virksomheden f.eks. indhente foreningens stiftelsesdokument, vedtægter eller referater fra generalforsamlingen."

bør ændres til:

"I almene boligorganisationer er der ikke fysiske personer, som ejer eller kontrollerer boligorganisationen. Derfor skal den daglige ledelse betragtes som den reelle ejer. Den daglige ledelse i almene boligorganisationer er som udgangspunkt bestyrelsen, jf. lov om almene boliger § 14 b og bilag 1, § 13, stk. 1 i bekendtgørelse om normalvedtægter for en almen boligorganisation. Hvis bestyrelsen har ansat en direktør, direktion, forretningsfører eller lignende til at varetage den daglige drift efter bekendtgørelse om normalvedtægter for en almen boligorganisation bilag 1, § 13, stk. 3, vil den daglige ledelse udgøres af den eller disse personer.

I nogle tilfælde vil forretningsføreren være en almen administrationsorganisation. I de situationer skal den daglige ledelse af administrationsorganisationen identificeres på samme vis.

Til brug for identifikation af de reelle ejere af almene boligorganisationer og almene administrationsorganisationer kan virksomheden f.eks. indhente foreningens stiftelsesdokument, vedtægter, referater fra generalforsamlingen/repræsentantskabsmødet, eller referat fra det bestyrelsesmøde, hvor beslutning om ansættelse af direktør/direktion fremgår, eller en administrationsaftale."

oOo

BL opfordrer til, at ovenstående forslag til formuleringer indføres i vejledningen. Præciseringerne vil styrke identifikationen af de reelle ejere i den almene boligsektor og undgå tvivlsspørgsmål, hvorved der sikres en ensartet og optimeret procedure til gavn for alle involverede parter.

Med venlig hilsen

Bent Madsen
Direktør

Fra: [Majbrit Hove Gere \(FT\)](#)
Til: [Helle Vedsted Tronbjerg \(FT\)](#)
Cc: [Majbrit Hove Gere \(FT\)](#)
Emne: Høringssvar fra Begravelses Service ApS, BSE Bobehandling
Dato: 4. august 2020 13:11:10
Vedhæftede filer: [image004.png](#)

[...]

Det fremgår af min henvendelse af 13. juni 2020:

- På baggrund af ovenstående skal jeg anmode om at modtage en kort og klar bekræftelse på, at hvidvakslovens bestemmelsers om legitimation, i forbindelse ekspedition af dødsboer, skal betragtes som lavrisikotilfælde og at legitimationen af boudlægsmodtagere, længstlevende ægtfæller, som bankerne som oftest har legitimeret i forvejen, og privatskiftende arvinger, opfylder lovens krav når de legitimeres ved opslag i CPR registeret.
- Med den hjælp vil I fjerne en stor gene fra arvinger, og en stor unødvendig arbejdsbyrde, hos alle der er involveret i ekspeditionen af et dødsbo.

Dit svar indeholder ikke den efterspurgte bekræftelse.

Jeg har fulgt din anbefaling om at gennemgå de fremsendte vejledninger. Ved gennemgangen af disse fandt jeg ikke den specielle omtale af dødsboer, som findes i den oprindelige vejledning ?. Du oplyser at de nyere vejledninger skulle indeholde opdaterede vejledninger om dødsboer og reelle ejere.

Da arv hovedsageligt udbetales til afdødes legale arvinger eller personer som er indsat som testamentsarvinger er vejledningen om reelle ejere mindre aktuelt i forbindelse med ekspedition af dødsboer.

I den oprindelige vejledning punkt 10.4.5.3 - Personens beføjelse og identitet – punkt 164, fremgår følgende:

- **Dødsboer**
- I privatskiftede dødsboer er kunderne de privatskiftende arvinger, og disse skal derfor identificeres og legitimeres efter de almindelige regler, dvs. ud fra en risikovurdering. Dette skyldes, at arvingerne har fået boet udleveret, og at de har fuld dispositionsret herover, herunder over indestående på boets konti. Det er ikke nok at identificere og legitimere den arving, som måtte have fået fuldmagt fra de øvrige til at disponere. Her vil dog ofte være tale om lavrisikotilfælde, jf. vejledningens kapitel 10.4.3.2.1. Privatskiftende arvinger er kun arvinger efter loven, dvs. ikke legatarer, der udelukkende arver i henhold til testamente.

Hvor mener du dette punkt findes i vejledningen fra 2018 og i den vejledning der netop er sendt i høring ?

Den vejledning om indhentelse af legitimation på fysiske personer, der fremgår af de nyere versioner, er stort set den samme som var oplyst i den tidligere vejledning. I de opdaterede versioner i fremgår bl.a. :

- De identitetsoplysninger, som virksomheden har indhentet på en kunde, skal kontrolleres ved dokumenter, data eller oplysninger, der er indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde. Det betyder, at kontrol af kundens identitet skal ske gennem en anden kilde end kunden.

Den pålidelige kilde kan være en offentlig myndighed, men det kan også være en anden pålidelig ekstern kilde. Det er samtidig vigtigt, at der er tale om en aktuel kilde. Dette er særlig relevant i forhold til fysiske id-dokumenter, hvor virksomheden skal være opmærksom på, om dokumentet stadig er gyldigt.

- *Fysiske personer*
- For fysiske personer kan kontrollen f.eks. bestå af opslag i CPR (D et Centrale Personregister), oplysnin- ger fra Skatteforvaltningen, offentligt udstedte legitimationsdokumenter, som f.eks. pas, kørekort, NemID, legitimationskort, sundhedskort, dåbs- eller navneattest.
- Der er ikke krav om, at kunden fremviser billedlegitimation. I de tilfælde, hvor kunden møder fysisk op hos virksomheden, vil kontrol i form af billedlegitimation, f.eks. pas eller kørekort, dog give virksomheden en øget sikkerhed for, at kunden er den person, som kunden udgiver sig for at være. Det vil især være aktuelt i tilfælde, hvor der er tale om høj risiko.

Ved behandlingen af et dødsbo, er det boudlægsmodtager, ægtefælle og arvingen der skal legitimeres. Data på disse vil altid fremgå af den dødsanmeldelse der er tiltrådt af begravelsesmyndigheden og/eller, af den skifteretsattest skifteretten har udstedt. Det er netop skifterettens primære funktion at sikre, at der ikke disponeres over boets midler inde boet er udlagt. At boet udlægges til de rette arvinger og at opkræve den boafgift der skal indbetales inden arven udbetales.

Opkrævningen af boafgiften sker efter, at Skat har godkendt den endelige boopgørelse, som indeholder alle informationer om afdøde og arvingerne samt formueoversigt for afdødes og længstlevende og arvefordelingen.

Tidligere var skiftefuldmagter underskrevet med kuglepen. I dag anvender vi udelukkende digital underskrift.

Som jeg læser vejledningen, kan dette ligeledes betragtes som en del af legitimeringen, som kan medvirke til, at der ikke stilles krav om fremsendelse af kopi af kørekort og sygesikringsbevis.

Du må gerne tilføje os som modtagere af høringskrivelsen og betragte ovenstående som kommentarer til den reviderede vejledning. Vores forslag er,

- at punktet "dødsbo" genindføres i vejledningen
- at et dødsbo, som udgangspunkt, skal vurderes som et lavrisiko område
- at legitimation kan foretages ved opslag i cpr register, når der fremsendes digitalt underskrevet skiftefuldmagt, og/eller der er fremsendt skifteretsattest

I kan overveje om det er nødvendigt:

- at der vejledes om legitimationskrav når et bo udlægges efter DSL §18 hvor der udbetales meget minimale beløb som aldrig overstiger 100.000- kr.
- at der vejledes om legitimationskrav ved uskiftet bo, ægtefælleudlæg og "DSL §34 - ægtefælle arver alt"
- at der vejledes om legitimationskrav ved privat skifte

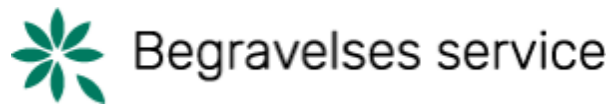
Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål, er du velkommen til at kontakte mig.

Med venlig hilsen

Begravelses Service ApS

BSE Bobehandling
Peter Thomasen
CEO
Smallegade 38b
DK-2000 Frederiksberg
www.bse.dk

CVR 25065425
T: 2142 0077

Fra: [Michael Camphausen](#)
Til: [Høringer](#); [Majbrit Hove Gere \(FT\)](#); [Aya Ben Rubayaa \(FT\)](#)
Cc: [Heidi Ravnholt \(FT\)](#); [Stig Nielsen \(FT\)](#)
Emne: SV: Høring over Finanstilsynets reviderede vejledning om hvidvaskloven
Dato: 9. juli 2020 13:03:04
Vedhæftede filer: [SV Baggrundsmateriale til brug for FT DAFINA møde om AML og finansielle formidlererådgivere.msg](#)
[SV Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven - spg. om finansielle rådgivereformidlere.msg](#)
[VS Revidering af Finanstilsynets hvidvaskvejledning - DAFINA bemærkninger til tilsynets andetudkast.msg](#)
[SV Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven - spg. om finansielle rådgivereformidlere.msg](#)
[VS Revidering af Finanstilsynets hvidvaskvejledning - Dafina inputmødebemærkninger.msg](#)
[SV Revidering af Finanstilsynets hvidvaskvejledning - Dafina inputmødebemærkninger.msg](#)
[SV Revidering af hvidvaskvejledning - Dafina input og bemærkninger.msg](#)

På vegne af **Dansk Fintech Alliance (DAFINA)** fremsendes hermed nedenstående høringssvar (blot i mailform) vedrørende tilsynets ovennævnte udkast til revideret hvidvaskvejledning.

Vi takker for muligheden for at afgive nærværende høringssvar og takker samtidig for tilsynets forudgående dialog med sektoren om den reviderede hvidvaskvejledning. Vi henviser således til vores hidtidige bemærkninger og input til tilsynet i forbindelse med arbejdet med udkastet til den reviderede hvidvaskvejledning, jf. vedhæftede. I forlængelse heraf har vi følgende bemærkninger og input til udkastet til den reviderede hvidvaskvejledning i høring:

Vedrørende risikovurdering for PISP (udkastets pkt. 3.2.5)

Vi er enige i, at der er behov for at medtage og adressere de nye PSD2 tredjepartsudbydere af betalingsinitieringstjenester (PISP) i den reviderede hvidvaskvejledning, hvad angår vejledningens afsnit om risikovurdering (de sektorspecifikke eksempler) og vejledningens afsnit om kundebegrebet (eksemplerne på kundeforhold).

Selv om udbydere af betalingsinitieringstjenester (PISP) udgør betalingsinstitutter efter lov om betalinger er den iboende risiko forbundet med udbud af betalingsinitieringstjenester således begrænset, idet udbydere af betalingsinitieringstjenester i modsætning til øvrige betalingsinstitutter ikke selv gennemfører betalingstransaktioner og ikke må holde eller komme i besiddelse af brugerens midler. En udbyder af betalingsinitieringstjenester iværksætter alene en betalingsordre efter instruktion fra brugeren med henblik på at foretage en betalingstransaktion fra en betalingskonto, der udbydes af en anden udbyder end udbyderen af betalingsinitieringstjenesten. Selve betalingstransaktionen gennemføres således af betalingskontoudbyderen, typisk et pengeinstitut, der er i besiddelse af brugerens midler. Udbydere af betalingsinitieringstjenester optræder dermed alene som såkaldte tredjepartsudbydere i betalingsinfrastrukturen med en alt andet lige begrænset risiko i forhold til både betalingsinstitutter og pengeinstitutter.

Vi kan på denne baggrund **støtte** vejledningsudkastets sektorspecifikke eksempel for betalingsinitieringstjenester (PISP) med hensyn til konkret risikovurdering, der som udgangspunkt *ikke* bør ændres eller justeres yderligere.

Det bør alene overvejes, om formuleringen "*Det kan medføre, at hvidvaskrisikoen for en PISP kan være begrænset...*" med fordel kan præciseres til "*Det medfører, at hvidvaskrisikoen for en PISP typisk vil være begrænset...*"; dvs. at udgangspunktet vendes om, idet den iboende hvidvaskrisiko for PISP (tredjeparterne) som nævnt er begrænset i forhold til de egentlige betalingstjenester, hvor betalingsudbyderne (førsteparterne) - netop i modsætning til PISP - selv gennemfører betalingstransaktionerne og selv må komme i besiddelse af brugerens midler.

I det pågældende eksempel (og et par andre steder i hvidvaskvejledningen ifølge en tekstsøgning) introduceres i øvrigt udtrykket "*faste forretningsforbindelser*". Vi går ud fra, at der *ikke* er tilsigtet en indholdsmæssig forskel på "*fast forretningsforbindelse*" og

"forretningsforbindelse", hvilket sidstnævnte begreb som bekendt er defineret i loven. Det bør derfor overvejes, om ordet "fast" bør udgå af vejledningen for ikke at skabe unødigt begrebsmæssig fortolkningstvivl.

Vedrørende kundebegrebet for PISP (udkastets del 3 indledningsvis)

Det er vores opfattelse, at i den situation, hvor en udbyder af betalingsinitieringstjenester (PISP) udbyder betalingsinitieringer som en egentlig betalingsløsning til internetforretninger/webshop til brug for onlinehandel, består der alene et kundeforhold i hvidvasklovens og AMLD's forstand mellem udbyderen af betalingsinitieringstjenesten og den enkelte internetforretning/webshop, og dermed *ikke* mellem udbyderen af betalingsinitieringstjenesten og internetforretningens/webshoppens kunde (brugeren).

Selv om der således består et brugerforhold i betalingslovens forstand mellem udbyderen af betalingsinitieringstjenesten og internetforretningens/webshoppens kunde som bruger af betalingsinitieringstjenesten i forbindelse med kundens betaling ved onlinehandel i internetforretningen/webshoppens, foreligger der ikke i hvidvasklovens og AMLD's forstand et egentlig kundeforhold mellem udbyderen af betalingsinitieringstjenesten og internetforretningens/webshoppens kunde.

Brugerforhold må således ikke forveksles med kundeforhold, ligesom brugerbetingelser ikke må forveksles med kundaftale. I en sådan situation fungerer udbyderen af betalingsinitieringstjenesten i realiteten som en form for indløser på konto-til-konto-betalinger, som i grunden er at sammenligne med en kortindløser på betalingskort-betalinger, hvor kundeforholdet i hvidvasklovens og AMLD's forstand som bekendt består mellem indløseren (betalingsinstituttet) og internetforretningen/webshoppens, og altså ikke mellem indløseren (betalingsinstituttet) og internetforretningens/webshoppens kunde.

Ligesom kortindløseren indgår udbyderen af betalingsinitieringstjenesten i en sådan situation aftale med internetforretningen/webshoppens om den pågældende betalingsløsning, hvormed kundaftalerelationen / aftaleforholdet i hvidvasklovens og AMLD's forstand består mellem disse parter. Det er således også selve internetforretningen/webshoppens, som udgør en forretningsforbindelse til udbyderen af betalingsinitieringstjenesten i hvidvasklovens og AMLD's forstand.

Dertil kommer, at udbyderen af betalingsinitieringstjenesten som nævnt ikke indgår i selve betalingstransaktionskæden og ikke kommer i besiddelse af brugerens midler – dette faktisk i modsætning til kortindløseren (betalingsinstituttet) – hvorfor det alt andet lige ikke vil give mening i forhold til hvidvasklovens og AMLD's formål, hvis udbyderen af betalingsinitieringstjenesten skulle blive underlagt kundekendskabs-procedurer i forhold til flere kunder og brugere end netop kortindløseren (betalingsinstituttet).

Der er netop derfor, at udbydere af betalingsinitieringstjenester (ligesom udbydere af kontooplysningstjenester) betegnes tredjeparter / tredjepartsudbydere, idet disse udbydere intet finansielt kundeforhold har med brugerne af tjenesterne og intet selvstændigt eller yderligere tilfører til selve betalingstransaktionskæden. PSD2 og betalingsloven indeholder ligefrem et decideret og udtrykkeligt forbud mod, at udbydere af betalingsinitieringstjenester kommer i besiddelse af midlerne. Hvis udbyderne gør det, udløser det således krav om tilladelse som et almindeligt betalingsinstitut (ligesom eksempelvis en kortindløser).

Kundebegrebet i hvidvasklovens og AMLD's forstand er som bekendt et relationsbaseret begreb – og tilsvarende mht. begrebet forretningsforbindelse – og den aftalemæssige relation består således mellem udbyderen af betalingsinitieringstjenesten og den enkelte internetforretning/webshop om udbyderens levering af og internetforretningens/webshoppens integrering af betalingsløsningen til brug for internetforretningens/webshoppens kundes onlinehandel. Kun internetforretningen/webshoppens, og altså ikke dennes kunde, kan betragtes som en

egentlig forretningsforbindelse til udbyderen af betalingsinitieringstjenesten.

Vi kan på denne baggrund **støtte** vejledningsudkastets sektorspecifikke eksempel for betalingsinitieringstjenester (PISP) med hensyn til kundebegrebet (nr. 13), der *ikke* bør ændres eller justeres yderligere.

Vi skal samtidig **opfordre** til, at Finanstilsynet arbejder for den samme opfattelse og fortolkning heraf i EU/EBA regi.

Vedrørende kundebegrebet generelt (udkastets del 3 indledningsvis)

Der er i sektoren et udpræget behov for en afklaring og præcisering i hvidvaskvejledningen af, at hvidvasklovens og AMLD's kundebegreb alene omfatter egne kunder og således *ikke* omfatter kunders kunder, og tilsvarende at hvidvasklovens og AMLD's forretningsforbindelsesbegreb alene omfatter egne forretningsforbindelser og således *ikke* omfatter forretningsforbindelsers forretningsforbindelser.

Vi kan således **støtte** vejledningsudkastets nye, afklarende formulering i så henseende, der som udgangspunkt *ikke* bør ændres eller justeres yderligere.

Det bør alene overvejes, om formuleringen "*... og transaktionsovervågning skal alene omfatte de midler som kunders kunder sender/modtager via virksomhedens kundes konto*" med fordel kan præciseres til "*... og transaktionsovervågning skal omfatte de midler, som kunders kunder overfører/modtager via kundens konto*"; dvs. blot visse sproglige præciseringer i så henseende.

Vi skal samtidig **opfordre** til, at det i samme afsnit - alternativt i vejledningens afsnit om korrespondentforbindelser (udkastets pkt. 12) med henvisning tilbage til afsnittet om kundebegrebet - tilføjes, at ovenstående om kundebegrebet med hensyn til kunders kunder og forretningsforbindelsers forretningsforbindelser *også* gælder med hensyn til korrespondent- og respondentforbindelser (så længe der ikke er tale om brug af rene gennemstrømningskonti).

Der skal således *ikke* i medfør af hvidvaskloven og AMLD gennemføres kundekendskabsprocedurer i forhold til kunders kunder eller forretningsforbindelsers forretningsforbindelser, ej heller i korrespondent- og respondentforhold.

Vedrørende transaktionsstandsning generelt (udkastets pkt. 25.4)

Der er i sektoren ligeledes et behov for en afklaring og præcisering af, at hvidvaskloven og AMLD *ikke* generelt hjemler eller generelt opstiller krav om, hvornår virksomheden må eller skal undlade at gennemføre en transaktion, dvs. ud over hvad i forvejen specifikt foreskrives i lovens § 26 i forbindelse med indberetninger til SØIK.

Vi skal således **opfordre** til, at det afklares og præciseres i hvidvaskvejledningen, at bestemmelsen i lovens § 26 alene omhandler virksomhedens pligt til at undlade at gennemføre transaktioner i forbindelse med indberetninger til SØIK, og at bestemmelsen *ikke* herudover omhandler virksomhedens ret eller pligt til at gennemføre en transaktion eller undlade at gennemføre en transaktion, hvilket således i stedet må vurderes og afgøres efter anden lovgivning og/eller parternes aftale.

Vedrørende elektroniske identifikationsmidler (udkastets pkt. 9.5)

Vi **støtter** vejledningsudkastets inddragelse af muligheden for ikke blot at anvende NemID, men også andre elektroniske identifikationsmidler i forbindelse med kontrollen af identitetsoplysninger. Vi bemærker, at både hvidvaskloven og AMLD åbner op for, at andre elektroniske midler / tjenester / foranstaltninger end "*eid*" efter omstændighederne kan udgøre pålidelige og uafhængige kilder i hvidvaskreguleringens

forstand, og at opremsningen i så henseende i både loven og direktivet på denne vis *ikke* er udtømmende.

Vi skal samtidig **opfordre** til nærmere tilsynsdialog med sektoren om det afledte, separate spørgsmål om stærk kundeautentifikation (SCA) efter betalingslovgivningen i forhold til og til brug for netop kundeidentifikationskontrol som pålidelig og uafhængig kilde efter hvidvasklovgivningen.

I denne forbindelse vil det også være naturligt at inddrage spørgsmålet om, i hvilket omfang de oplysninger en udbyder af kontooplysningstjenester (tredjepart i form af AISP) kan udtrække i en bank via bankens API efter omstændighederne kan udgøre en pålidelig og uafhængig kilde i hvidvaskreguleringens forstand til brug for kundeidentifikationskontrol (når AISP'en således samtidig er en PISP / et betalingsinstitut omfattet af hvidvaskloven).

Vedrørende anvendelsesområdet for investeringsrådgivere og finansielle rådgivere (udkastets pkt. 1.1.10)

Det er vores generelle opfattelse, at hvidvaskvejledningen *ikke* direkte eller indirekte kan udvide hvidvasklovens anvendelsesområde i forhold til omfattede virksomheder, end hvad udtrykkeligt følger af lovens § 1 netop om anvendelsesområdet, og at hvidvaskvejledningen tilsvarende *ikke* direkte eller indirekte kan korrigere eller se bort fra lovbemærkningerne netop til lovens 1 om anvendelsesområdet og om omfattede virksomheder, herunder hvad angår lovens opsamlingsbestemmelse i § 1, stk. 1, nr. 8.

Inddragelse af nye finansielle virksomhedstyper, som er omfattet af tilladelseskrav efter den finansielle regulering, under hvidvasklovens anvendelsesområde kræver således udtrykkelig lovhjemmel, også i relation til opsamlingsbestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 8.

Det er derfor vores opfattelse, at både investeringsrådgivere og finansielle rådgivere, som netop udgør selvstændige finansielle virksomhedstyper omfattet af tilladelseskrav efter den finansielle regulering (nærmere bestemt lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere), *ikke* omfattes af hvidvasklovens anvendelsesområde og således *ikke* omfattes af lovens § 1, ej heller opsamlingsbestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 8 (jf. udtrykkeligt lovbemærkningerne om betingelserne/forudsætningerne i så henseende).

Det er herudover vores opfattelse, at "investeringsrådgivere" *ikke* regulatorisk - dvs. hverken efter hvidvaskloven, CRD, MiFID og/eller AMLD - kan eller skal anses som "finansieringsinstitutter" i form af "investeringselskaber"/"fondsmæglerselskaber". Der er tale om to forskellige regulatoriske virksomhedstyper, som *ikke* må forveksles, selv om der måtte være et vist sammenfald i de udøvede aktiviteter. Ligeledes må de to forskellige regulatoriske aktivitetsbegreber "porteføljerådgivning" og "investeringsrådgivning" *ikke* forveksles eller automatisk sidestilles, selv om der i visse praktiske situationer kan være tale om et vist overlap.

I denne forbindelse henviser vi i det hele til vores uddybende regulatoriske bemærkninger, synspunkter mv. i vedhæftede materiale til / mailkorrespondance med tilsynet, hvoraf følgende passager og argumentationsrækker bl.a. fremgår:

"Virksomheder med tilladelse efter lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er ikke nævnt i hvidvasklovens § 1 som virksomheder omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde. Udgangspunktet er således, at finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ikke er omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde.

Finansielle rådgivere, som udøver finansiell rådgivning, investeringsrådgivere, som udøver investeringsrådgivning, og boligkreditformidlere, som udøver boligkreditformidling kan efter omstændighederne være omfattet af opsamlingsbestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 8, som omfatter virksomheder, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de finansielle aktiviteter nævnt i bilag 1

til hvidvaskloven, i det omfang disse virksomheder ud over den finansielle rådgivning, investeringsrådgivningen og boligkreditformidlingen samtidig udøver porteføljeadministration og -rådgivning efter bilag 1, nr. 10, eller samtidig yder opbevaring og forvaltning af værdipapirer efter bilag 1, nr. 11. Finansiell rådgivning om finansielle produkter, investeringsrådgivning om finansielle instrumenter, herunder værdipapirer, og boligkreditformidling om boligkreditaftaler indebærer således ikke i sig selv rådgivning om porteføljer eller opbevaring og forvaltning af værdipapirer.

I hvilket omfang finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere efter lovgivningen må udøve porteføljeadministration og porteføljerådgivning eller yde opbevaring og forvaltning af værdipapirer afgøres ikke af hvidvaskloven, men af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere samt af værdipapirhandelsreguleringen. Porteføljeadministration betegnes også i den finansielle lovgivning, herunder i værdipapirhandelsreguleringen, som porteføljeforvaltning eller porteføljepleje, der således ikke må forveksles med investeringsrådgivning eller finansiell rådgivning i reguleringens forstand. Alene virksomheder med tilladelse som pengeinstitut eller som fondsmæglerselskab (værdipapirhandler) må således udøve porteføljepleje/porteføljeadministration, jf. §§ 7 og 9, jf. bilag 4, afsnit A, i lov om finansiell virksomhed."

Og:

"Hvad angår det separate spørgsmål om anvendelsesområdet for finansielle formidlere/rådgivere henvises til vedhæftede mailkorrespondance og argumentationsrækkerne heri, idet det fortsat er DAFINA's begrundede opfattelse, at hvidvaskloven ikke hjemler, at de pågældende formidlere/rådgivere automatisk eller pr. definition betragtes som omfattet af hvidvaskloven. Disse formidlere/rådgivere kan efter DAFINA's begrundede opfattelse, jf. vedhæftede, kun anses som omfattet af hvidvaskloven i det omfang, de som led i eller i tillæg til deres aktivitetsudøvelse i form af investeringsrådgivning, finansiell rådgivning og/eller boligkreditformidling måtte udøve eksempelvis porteføljeadministration eller porteføljerådgivning, hvilke specifikke regulatoriske begreber således ikke må forveksles med eller sidestilles med andre specifikke regulatoriske begreber så som netop investeringsrådgivning, finansiell rådgivning og/eller boligkreditformidling.

Såfremt tilsynet mod forventning ikke er enig heri, skal vi venligst opfordre til, at tilsynet retter henvendelse til EU Kommissionen og evt. EBA og ESMA med henblik på fornøden fortolkningsmæssig afklaring af disse regulatoriske grundbegreber i EU's finansielle regulering (AMLD, CRD/CRR, MiFID) og den indbyrdes sammenhæng mellem disse grundbegreber, som jo ikke blot har relevans i forhold til hvidvaskspørgsmålet men også i forhold til selve tilladelsesspørgsmålet for de omhandlede virksomheder. Og i så fald skal vi samtidig opfordre til, at dette separate spørgsmål om anvendelsesområdet i denne omgang udgår af den reviderede hvidvaskvejledning med henblik på den nævnte fortolkningsmæssige afklaring i EU regi (dvs. at status quo i den nugældende vejledning opretholdes indtil videre)."

Og:

"Vores opfattelse er således fortsat, at I forveksler (også i mailen nedenfor) begreberne "fondsmæglervirksomhed"/"investeringselskab" og "investeringsrådgiver" samt forveksler begreberne "porteføljerådgivning" og "investeringsrådgivning". Det er forskellige begreber, som følger af de forskellige bagvedliggende direktiver henholdsvis på bankområdet/kreditinstitutområdet/finansieringsinstitutområdet (som hvidvaskdirektivet henviser til), dvs. CRD og CRR, og på investeringsområdet, dvs. MiFID.

En investeringsrådgiver, som ikke er sammenfaldende med en fondsmægler/investeringselskab, udøver således investeringsrådgivning i MiFID's forstand, som nødvendigvis ikke udgør porteføljerådgivning i CRD/CRR/AMLD's forstand.

AMLD gør netop ikke investeringsrådgivning i sig selv til en AML-reguleret aktivitet, men gør alene (via CRR/CRD) "porteføljerådgivning" til en AML-reguleret

aktivitet.

Og en fondsmægler/investeringsselskab yder ikke nødvendigvis investeringsrådgivning, og omfattes derfor ikke af AMLD via CRR/CRD af denne grund, men omfattes derimod af AMLD via CRR/CRD, fordi fondsmægleren/investeringsselskabet handler værdipapirer / finansielle instrumenter og i denne forbindelse holder midler for kunden mv. (handel med finansielle instrumenter må ej heller forveksles med rådgivning om finansielle instrumenter).

Med andre ord kan en investeringsrådgiver alene omfattes af AMLD og af hvidvaskloven, i det omfang investeringsrådgiveren udøver "porteføljerådgivning", hvilket altså ikke er det samme som investeringsrådgivning. Investeringsrådgivning angår som bekendt anbefalinger om finansielle instrumenter, men disse anbefalinger kan gives vedrørende enkeltstående finansielle instrumenter og ikke nødvendigvis en portefølje af finansielle instrumenter.

Sondringen i MiFID mellem enkeltstående og porteføljer er essentiel i mange forskellige regulatoriske henseender og altså også her. CRR/CRD og dermed AMLD har alene medtaget porteføljer i så henseende, deraf udtrykket "porteføljeadministration og porteføljerådgivning" (bemærk, at der netop anføres porteføljerådgivning og ikke blot rådgivning).

Hvad angår finansielle rådgivere (som er en dansk opfindelse og alene dansk regulering, dvs. ukendt for AMLD) udøver disse rådgivere nødvendigvis ikke samtidig investeringsrådgivning og/eller porteføljerådgivning (begreberne finansiell rådgivning og investeringsrådgivning og porteføljerådgivning er således ikke sammenfaldende).

Og hvad angår boligkreditformidlere, udøver disse alene boligkreditformidling, som på intet tidspunkt indebærer nogen form for investeringsrådgivning og/eller porteføljerådgivning.

Sammenfattende er investeringsrådgivere og finansielle rådgivere pr. definition / automatisk ikke omfattet af AMLD og kan således kun anses som omfattet af AMLD, hvis de som led i deres investeringsrådgivning eller deres finansielle rådgivning også udøver "porteføljeadministration" og/eller "porteføljerådgivning", hvilket altså ikke nødvendigvis altid er tilfældet (det kan være tilfældet, men er ikke automatisk tilfældet). Boligkreditformidlere falder helt udenfor."

Vi skal på denne baggrund **opfordre** til, at spørgsmålet om hvidvasklovens anvendelsesområde i relation til netop investeringsrådgivere og finansielle rådgivere i denne omgang helt udgår af den reviderede hvidvaskvejledning med henblik på den fornødne fortolkningsmæssige og hjemmelsmæssige afklaring; dvs. at *status quo* i den nugældende vejledning opretholdes indtil videre.

Vi tager forbehold for at vende tilbage med supplerende høringssvar inden høringsfristens udløb - og vi står naturligvis gerne til rådighed for yderligere uddybning af og dialog om ovenstående / vedhæftede.

Med venlig hilsen

Dansk Fintech Alliance (DAFINA)

Fra: Majbrit Hove Gere (FT) [mailto:MHG@ftnet.dk]

Sendt: 12. juni 2020 14:26

Cc: Aya Ben Rubayaa (FT); Heidi Ravnholt (FT); Stig Nielsen (FT)

Emne: Høring over Finanstilsynets reviderede vejledning om hvidvaskloven

Til høringsparter

Finanstilsynet sender hermed udkast til revideret vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) i høring.

Se venligst høringsbrev, høringsliste og udkast til vejledning. Udkastet til vejledningen er vedhæftet i to versioner: En med ændringsmarkeringer i forhold til den hidtidige vejledning og en uden ændringsmarkeringer.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til udkastet **senest fredag den 24. juli.**

Bemærkninger kan sendes pr. e-mail til mhg@ftnet.dk eller til aasb@ftnet.dk eller pr. post til Finanstilsynet, Århusgade 110, 2100 København Ø, Att.: Majbrit Gere

Spørgsmål kan rettes til Majbrit Gere på tlf.: 3355 8254 eller på mail til mhg@ftnet.dk eller til Aya Ben Rubayaa på tlf.: 4193 3571 eller på mail til aasb@ftnet.dk.

Venlig hilsen
Majbrit

Majbrit Hove Gere

Specialkonsulent, cand.merc.jur
Kontor for Forebyggelse af Hvidvask og Terrorfinansiering
Division for Anti-Money Laundering and Counter Financing of Terrorism

The Danish Financial Supervisory Authority
Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 33 55 82 54
[mailto: mhg@ftnet.dk](mailto:mhg@ftnet.dk)
www.finanstilsynet.dk

Finanstilsynet er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Du kan læse mere om, hvordan vi behandler dine personoplysninger på vores hjemmeside <https://www.finanstilsynet.dk/Kontakt/Privatlivspolitik>

Finanstilsynet gør opmærksom på, at denne e-mail og eventuelle vedhæftede filer er fortrolige. Hvis du har modtaget denne mail ved en fejl, bedes du straks oplyse Finanstilsynet herom ved at besvare denne e-mail og derefter slette e-mailen. Vi gør opmærksom på, at hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejl, kan enhver form for kopiering, offentliggørelse eller distribution af denne e-mail være ulovlig.

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

e-mail: mhg@ftnet.dk; aasb@ftnet.dk;

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dato 16. juli 2020

Dok.nr. D-2020-053503

Høringssvar vedrørende udkast til Finanstilsynets reviderede vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Finanstilsynet har den 12. juni 2020 sendt et udkast til en revideret vejledning om hvidvaskloven i høring med henblik på bemærkninger.

Udkastet til vejledning har været behandlet i bestyrelsen for Danske Insolvensadvokater, der fungerer som Danske Advokaters fagudvalg for insolvensret, i bestyrelsen for Danske Arveretsadvokater, der fungerer som Danske Advokaters fagudvalg for arveret og dødsboskifteret, ligesom der er indhentet bidrag fra Danske Advokaters hvidvasknetværk.

Udkastet giver herefter Danske Advokater anledning til følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger:

Danske Advokater skal indledningsvis takke Finanstilsynet for konstruktiv deltagelse i et møde den 26. juni 2020 forud for afgivelsen af nærværende høringssvar og for muligheden for i den forbindelse at knytte yderligere og uddybende kommentarer til nogle af de temaer, som er opsummeret nedenfor, herunder navnlig med hensyn til problemstillinger knyttet til kurators rolle og forpligtelser i relation til hvidvasklovgivningen. Som også tilkendegivet på mødet er Danske Advokater helt opmærksomme på, at en række af disse problemstillinger vedrører ganske specifikke spørgsmål, hvor det meget muligt er mere nærliggende at placere de mere detaljerede retningslinjer herom i den sektorspecifikke vejledning. Danske Advokater drøfter således tillige en række af de pågældende temaer nærmere med Advokatsamfundet og bistår selvsagt herudover meget gerne i eventuelle yderligere drøftelser, eventuelt samlet med såvel Finanstilsynet som Advokatsamfundet.

Særligt om selskaber under likvidation, konkursboer og dødsboer:

Vejledningsudkastet indeholder i afsnit 9.6.4 om klarlæggelse af ejer- og kontrolstruktur et afsnit om bl.a. selskaber under likvidation og konkursboer.

For så vidt angår selskaber under likvidation, uanset om likvidationen er besluttet af selskabets generalforsamling (kapitalejerne) eller af skifteretten (som følge af Erhvervsstyrelsens begæring om tvangsopløsning), er selskabets hidtidige reelle ejere, således som disse er registreret hos Erhvervsstyrelsen, fortsat selskabets reelle ejere. Der er ikke grundlag for at anse likvidator for selskabets reelle ejer, jf. også selskabslovens § 219, stk. 2. Hvis likvidator ikke modtager den relevante dokumentation til identifikation af de reelle ejere, vil det påhvile likvidator at indberette dette.

I relation til særskilte klientkonti i pengeinstitutter, hvorpå kurator indsætter konkursboets midler, jf. udkastets s. 75, fremgår det af Advokatsamfundets nuværende vejledning, at skifteretten skal betragtes som kurators klient og dermed som reel ejer. På baggrund af de hensyn, der ligger bag hvidvaskreglerne og kravene til kundekendskabsprocedurer, kan Danske Advokater tiltræde, at det ikke er hensigtsmæssigt at betragte skifteretten som reel ejer. På baggrund af de samme hensyn, jf. også det anførte nedenfor, er det imidlertid heller ikke formålstjenligt at anse konkursboets kurator som reel ejer. Det mest hensigtsmæssige vil efter Danske Advokaters opfattelse være at betragte selskabets hidtidige reelle ejere, henholdsvis den daglige ledelse (typisk direktionen), der var registreret i Erhvervsstyrelsens it-system forud for konkursen, som reelle ejere.

Hvis selskabet har haft konto i et eller flere pengeinstitutter før konkursen, vil der herigennem være indhentet de relevante oplysninger om selskabets reelle ejere, og disse oplysninger vil kunne anvendes også i forbindelse med oprettelse af særskilt klientkonto for konkursboet. For konkursboer, hvor der ikke tidligere har været oprettet konto i et pengeinstitut og dermed ikke foreligger oplysninger om de reelle ejere, kan Danske Advokater tiltræde, at pengeinstituttet, hvor kurator fører den klientkonto, hvorpå boets midler indsættes, i mangel af andet skal betragte kurator som konkursboets reelle ejer.

Formålet med en konkursbehandling er, at kurator afvikler den insolvente skyldners formuemasse og fordeler det indkomne provenu til kreditorerne i overensstemmelse med konkurslovens regler, da formuemassen som følge af konkursen netop ikke strækker til, at der bliver dækning til skyldner selv. Det forekommer kun som en sjælden undtagelse, at en konkursbehandling resulterer i, at der, efter at kreditorerne er fyldestgjort, sker udlevering af boet til den personlige skyldner eller kapitalejerne i et kapitalselskab. Danske Advokater kan derfor tilslutte sig, at det i udkastet anføres, at kurator skal anse en kreditor, der modtager mere end 25 pct. af boets midler, som reel ejer af konkursboet. Den nærmere fastlæggelse af, hvornår en kreditor modtager en sådan andel af boets midler, giver anledning til en række spørgsmål af teknisk karakter, som Danske Advokater vil indgå i dialog med Advokatsamfundet om.

Danske Advokater kan ligeledes tilslutte sig, at kundekendskabsprocedurerne i disse tilfælde først kan og skal iagttages, når den relevante afklaring af konkursboets forhold er opnået.

Udkastet omtaler ikke, hvem kurator skal betragte som reel ejer af konkursboet, hvis ingen kreditor modtager mere end 25 pct. af boets midler. Danske Advokater har ikke kendskab til statistiske oplysninger, der belyser, hvor hyppigt denne situation vil foreligge, men det er ud fra vores praktiske erfaring vurderingen, at den vil være reglen snarere end undtagelsen. Spørgsmålet har derfor stor praktisk betydning.

Det hensyn, som skal varetages ved kurators gennemførelse af kundekendskabsprocedurer i konkursboer, er ultimativt hensynet til at understøtte en eventuel politimæssig efterforskning af forhold med tilknytning til den virksomhed, som har været drevet forud for konkursen. Dette hensyn taler efter Danske Advokaters opfattelse med betydelig vægt for i disse tilfælde at anse den ledelse (typisk direktionen), der var registreret i Erhvervsstyrelsens it-system umiddelbart forud for konkursen – altså mens selskabet var registreret som ”normalt” – som reel ejer af konkursboet. En sådan forståelse af ”daglig ledelse” må efter Danske Advokaters opfattelse anses for forudsat ved lovens § 14, stk. 1, hvorefter kundekendskabsprocedurerne skal gennemføres, inden der etableres en forretningsforbindelse med kunden, og er under alle omstændigheder fuldt forenelig med definitionen i hvidvasklovens § 2, nr. 1, men en udtrykkelig angivelse heraf kunne måske være ønskelig.

Også i relation til dødsboer kan der rejses spørgsmål om, hvilken proces der er hensigtsmæssig i ft. de dødsboer, hvor der ikke er lodtagere med 25 pct. eller derover. Danske Advokater skal således opfordre til, at også dette nærmere beskrives i vejledningen.

I relation til dødsboer anføres det på udkastets side 80, at der for disse, som skiftes privat, sondres mellem de privatskiftende arvinger med eller uden rådighed. Det kan efter Danske Advokaters opfattelse med fordel præciseres i vejledningen, om der hermed menes, at en bobestyrer, der har fuldmagt, derved skal anses som reel ejer, mens det i en situation, hvor der ikke er fuldmagt, vil være arvingerne, der betragtes som reelle ejere.

Særligt om PEP'er:

I udkastet til revideret vejledning fremgår af afsnit 15.2.1. at:

”Virksomheden skal træffe rimelige foranstaltninger til at identificere kunder, der er nærtstående eller nær samarbejdspartner til PEP'er. Det kan ske ved at spørge PEP'en, hvis PEP'en også er kunde i virksomheden, om denne har kendskab til, at nærtstående eller nære samarbejdspartnere også er kunder. Virksomheden kan også få kendskab til nærtstående eller nære samarbejdspartnere ved at søge på internettet eller ved at bruge en kommerciel tjenesteudbyder, der tilbyder sådanne oplysninger.” (fremhævet her)

Om de rimelige foranstaltninger fremgår det, at det er op til den enkelte virksomhed at vurdere, hvad der er tilstrækkeligt i det enkelte tilfælde, og at det kan omfatte bl.a. at spørge klienten, at samarbejde med lokale på stedet (i det pågældende land), at abonnere hos en eller flere tjenesteudbydere, der tilbyder information om, hvem der er PEP, nærtstående til en PEP eller nær samarbejdspartner med en PEP mv.

Danske Advokater skal i den anledning bemærke, at det som virksomhed er ganske vanskeligt at navigere i, hvordan problemstillingen omkring nærtstående og nære

samarbejdspartnere til PEP'er bedst løses, når løsningsforslagene givet i vejledningen lægger op til så mange forskellige udfald. To virksomheder, der undersøger den samme mulige nærtstående eller nære samarbejdspartnere til en PEP, kan komme frem til to forskellige resultater, alt afhængig af hvilke metoder der benyttes. For at minimere risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme er det af stor betydning, at systemet er så modstandsdygtigt som muligt, og manglen på fælles retningslinjer om nærtstående og nære samarbejdspartnere til PEP'er skaber en risiko for ineffektivitet, som kan være potentielt skadelig, da risikovurderingen af PEP'er har direkte indflydelse på risikovurderingen af den konkrete klient.

Danske Advokater skal på den baggrund opfordre til, at det oplyses, om der arbejdes på et fælles system eller liste over nærtstående og nære samarbejdspartnere til PEP'er, dette gælder både nationale og internationale, og – hvis dette ikke er tilfældet – opfordre til, at muligheden for at tage et sådant initiativ nærmere undersøges.

Særligt om "Kundes kunde":

Af udkastet fremgår følgende nye afsnit side 51, nederst, under overskriften "Hvad er en kunde?":

"Hvidvasklovens kundebegreb omfatter alene egne kunder og således ikke kunders kunder. Tilsvarende omfatter lovens forretningsforbindelsesbegreb alene egne forretningsforbindelser og således ikke forretningsforbindelsers forretningsforbindelser. Der skal dermed ikke gennemføres kundekendskabsprocedurer i forhold til kunders kunder eller forretningsforbindelsers forretningsforbindelser, og transaktionsovervågning skal alene omfatte de midler som kunders kunder sender/modtager via virksomhedens kundes konto."

Det kan efter Danske Advokaters opfattelse give anledning til nogen tvivl, hvilken betydning afsnittet har for advokater, når disse assisterer en udenlandsk rådgivningsvirksomhed fx advokat- eller revisionsvirksomhed med rådgivning omkring lokale forhold for dennes klient. Spørgsmålet vil indgå i Danske Advokaters videre drøftelser med Advokatsamfundet, idet det i denne sammenhæng alene skal bemærkes, at det - efter de oplysninger, der foreligger for Danske Advokater – er ganske udbredt, at advokatvirksomheder i sådanne situationer betragter den ultimative modtager af rådgivningen også som sin klient og rådgivningsvirksomheden som fuldmægtig, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 2.

Særligt om legitimation af reelle ejere:

I udkastet fremgår følgende af afsnit 9.6.2. "Indhentelse af identitetsoplysninger":

"I visse situationer kan det være muligt at undlade at indhente CPR-nummer på den eller de reelle ejere. Dette vil dog kun være tilfældet, hvis virksomheden på anden måde vil kunne opnå en lige så sikker identifikation af de reelle ejere, som hvis virksomheden blev oplyst om CPR-nummeret.

Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er tale om en offentligt kendt person. Med "offentlig kendt" menes, at personen skal være alment kendt i den brede offentlighed i ind- og udland. Det kan f.eks. være borgmestre, ejere af store almenkendte virksomheder eller departementschefer." (fremhævet her)

Afsnittet efterlader efter Danske Advokaters opfattelse en vis tvivl om, i hvilket omfang det ikke længere er nødvendigt at indhente identifikationsoplysninger på "de reelle ejere" af offentlige myndigheder, og vi skal på den baggrund opfordre til, at dette beskrives yderligere.

Om udenlandske reelle ejere fremgår det videre af udkastet:

"For så vidt angår udenlandske reelle ejere vil der i visse tilfælde være mulighed for at undlade at indhente id-nummer, hvor virksomheden vil kunne opnå en lige så sikker identifikation af den reelle ejer, som hvis virksomheden udbad sig et id-nummer. Dette vil være tilfældet, hvis der er tale om en offentligt kendt person.

Den pågældende offentligt kendte reelle ejer skal kunne identificeres – og identiteten skal kunne kontrolleres, jf. nærmere afsnit 9.6.3. – ved pålidelige kilder, f.eks. på internettet. En pålidelig kilde på internettet kan f.eks. være en hjemmeside fra en offentlig myndighed eller en større virksomhed." (fremhævet her)

Danske Advokater skal opfordre til, at det nærmere beskrives, hvornår en udenlandsk reel ejer vil falde ind under kategorien "offentligt kendt person". Dette begreb syntes, som teksten foreligger i udkastet, at hænge sammen med begrebet "større virksomhed", som imidlertid ikke er nærmere defineret i vejledningen. Skal der eksempelvis ses på det seneste års omsætning, på hvor kendt virksomheden er, på antallet af følgere virksomheden har på de sociale medier mv.? For at undgå unødige komplikationer ved identifikation af reelle ejere og med henblik på at sikre størst mulig konkret anvendelighed af vejledningen, skal Danske Advokater opfordre til, at ovenstående begreber konkretiseres i vejledningen.

Med venlig hilsen

Jeanie Sølager Bigler
Retschef
jsb@danskeadvokater.dk

Finanstilsynet
Att.: Majbrit Hove Gere
Århusgade 110
2100 København Ø

9. juli 2020

Høringssvar vedrørende revision af Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme

Fondsmæglerforeningen har modtaget Finanstilsynets høring af 12. juni 2020 vedrørende tilsynets udkast til revideret vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Der er tale om et emne af væsentlig betydning for Fondsmæglerforeningens medlemmer, og foreningen er derfor også meget positiv overfor Finanstilsynets åbne tilgang til revideringen af vejledningen, hvor Fondsmæglerforeningen har afgivet et høringssvar af 2. december 2019 og et supplerende høringssvar af 18. maj 2020.

Fondsmæglerforeningen har i den forbindelse med glæde noteret sig, at Finanstilsynet har indarbejdet en del af de konkrete bemærkninger i udkastet, som foreningen har fremsat. Fondsmæglerforeningen finder på den baggrund alene anledning til at gentage de dele af foreningens høringssvar, der ikke umiddelbart ses indarbejdet i vejledningen, samt kommentere på enkelte af de tilføjelser og præciseringer, som er medtaget i det fremsendte udkast.

Generelle bemærkninger

I Danmark er der 49 registrerede fondsmæglerselskaber. Danske fondsmæglerselskaber er typisk mindre finansielle virksomheder, og foreningens medlemmer spænder fra virksomheder med 2-4 ansatte til enkelte med 50-100 ansatte. Virksomhederne faciliterer investeringsservices, herunder investeringsrådgivning, porteføljepleje og ordreudførelse. Fondsmæglerselskaber adskiller sig fundamentalt fra eksempelvis banker, da fondsmæglerselskaber ikke har indlån eller udlån og som den klare hovedregel ikke

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København K
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

opbevarer kunders midler (værdipapirer). Ofte vil et fondsmæglerselskab alene forvalte en mindre del af en kundes samlede formue, og det kan derfor være vanskeligt at af-dække oprindelsen af de eksakte midler, der forvaltes. Fondsmæglerforeningen opfor-drer derfor til, at vejledningen bl.a. udvides med eksempler, der tager udgangspunkt i denne type forvaltning og Finanstilsynets vurdering af, hvordan fondsmæglerselskaber og andre lignende finansielle virksomheder bør forholde sig i sådanne situationer.

Da kunder hos fondsmæglerselskaber også vil være kunder i andre finansielle virksomheder, og da fondsmæglerselskaber ikke nødvendigvis har det samme kendskab til kundernes økonomiske forhold som banker med en bredere produktpalette, kan fondsmæg-lerselskabets adgang til data om, hvad der er sædvanlig adfærd for den enkelte kunde, være begrænset. Vejledningen tager dog alene i meget begrænset omfang hensyn til denne forretningsmodel og fondsmæglerselskabers særlige kendetegn, hvilket medfører at det er vanskeligt at anvende vejledningen på dette område. Det er f.eks. særligt udfor-drende at se, hvordan fondsmæglerselskabers overvågning af kunder hensigtsmæssigt kan tilrettelægges og understøttes af IT. Det er foreningens opfattelse, at vejledningen er udtryk for generelt høje krav og forventninger til IT-systemer, hvis anvendelse vanske-liggøres af, at fondsmæglerselskaber har relativt set få, men særdeles forskelligartede kunder, og at transaktionerne sker via et pengeinstitut, hvor kundernes midler er placeret og kunderne i øvrigt er legitimeret. Tilsvarende er det vanskeligt at anvende vejledningen til at vurdere, hvilke forhold fondsmæglerselskaber skal indberette som mistænkelige.

Fondsmæglerforeningen har derfor et generelt ønske om, at vejledningen fremover ud-vides med flere sektorspecifikke eksempler på risikovurderinger i forhold til kundetyper i fondsmæglerselskaber og eksempler på, hvad der anses som tilstrækkelig overvågning af kundeforhold.

I et større perspektiv og ikke udelukkende set ud fra fondsmæglerselskabers interesse skal det nævnes, at det i vejledningens indledning fremhæves, at loven lægger op til, at virksomheder skal benytte en risikobaseret tilgang, og at eksemplerne i vejledningen ikke er udtryk for en udtømmende måde at efterleve kravene i hvidvaskloven. Imidlertid indeholder både vejledningen og loven på en række områder formalistiske krav til virk-somheder, som medfører, at virksomheder i visse situationer afskæres fra at tage hensyn til konkrete og relevante risici, men derimod skal iagttage krav, som det er vanskeligt at se skulle bidrage til at nå det overordnede formål med reglerne.

Fondsmæglerforeningens medlemmer oplever, at der generelt er mere fleksibilitet i an-dre EU-lande, og foreningens medlemmer oplever derfor, at det kan være vanskeligt at begrunde overfor kunden, at der skal indhentes yderligere legitimationsoplysninger end de oplysninger, som kundens bank (i et andet EU-land) ligger inde med, og som er til-strækkelige i andre EU-lande til gennemførelse af kundekendskabsprocedurer.

Konkrete bemærkninger

Til afsnit 3.2.1 (side 29):

I vejledningen nævnes det, at virksomheden i sin vurdering af den iboende risiko ved risikofaktoren kunder kan lægge vægt på, om kundetyper ved lov er underlagt krav som sikrer større gennemsigtighed. I forbindelse med gennemførelse af kundekendskabsproceduren af den enkelte kunde og dokumentation af kundens reelle ejere er der imidlertid begrænsede muligheder for at inddrage forhold som f.eks., at kunden er oprettet ved lov, eller oprettet med det ene formål at opfylde en offentlig institutions pensionsforpligtelse over for de ansatte som argument for at lempe kravene til kundekendskabsproceduren, hvilket der opfordres til at tage højde for i det pågældende afsnit.

Til del 3 (side 53):

Vejledningen beskriver overordnet set, at kunden er den fysiske eller juridiske person, som virksomheden indgår et aftaleforhold med, eller på hvis vegne virksomheden gennemfører en transaktion. Det er imidlertid uklart, om en økonomisk enhed uden selvstændig retsevne kan være kunde, eller om virksomheden altid vil skulle anse den juridiske person, som administrerer den økonomiske enhed som kunde. En uddybning heraf i vejledningen kunne være hensigtsmæssig og skabe grundlaget for en ensartet praksis for gennemførelse af kundekendskabsproceduren i forhold til f.eks. en afdeling i en kapitalforening/investeringsforening mv.

Til del 3 (side 54 f.):

Afsnittet oplister eksempler på kundeforhold og beskriver bl.a. under eksempel 12, hvem der skal anses som kunde i en værdipapirhandel. Her bør det præciseres, at kunden er den fysiske eller juridiske person, som virksomheden køber eller sælger værdipapir for.

Herudover kunne det være formålstjenligt, hvis det i vejledningen blev beskrevet, i hvilket omfang virksomheder tillige skal betragte modparter som kunder, når virksomheden – fx på baggrund af investeringsrådgivning ydet til en kunde – køber eller sælger unoterede aktier på vegne af denne. I eksempel 12, litra d, er det medtaget, at modparter, som der handles med via en organiseret markedsplads, ikke er kunder, men det er uklart, om der er tilfælde, hvor modparter skal anses for kunder.

Til afsnit 9.6 (side 71):

Der henvises i vejledningen til, at virksomheder kan benytte Erhvervsstyrelsens Vejledning om reelle ejere som hjælp til fortolkning af begrebet og vurdering af, hvem der skal identificeres som en kundes reelle ejere. Erhvervsstyrelsens vejledning tager imidlertid udgangspunkt i de krav, der stilles til danske virksomheder, foreninger mv., om at registrere deres reelle ejere hos Erhvervsstyrelsen. For virksomheder, der har udenlandske juridiske personer som kunder vil det imidlertid være gavnligt, hvis vejledningen kunne beskrive, hvilke principper virksomheden må eller kan benytte til at fastlægge den udenlandske kundes reelle ejere. Må virksomheden i de tilfælde, hvor den pågældende type

juridisk person ikke er omtalt i Erhvervsstyrelsens vejledning eksempelvis tage udgangspunkt i reglerne for identificering af reelle ejere i den pågældende kundes hjemland?

Til afsnit 9.6.2 og 9.6.3 (side 74-75):

Det bemærkes særligt i forhold til Fondsmæglerforeningens bemærkninger til afsnit 9.6.2 og 9.6.3, at der allerede i et vist omfang ses at være taget højde for foreningens bemærkninger i Finanstilsynets udkast til den reviderede vejledning. Foreningen har dog alligevel fundet anledning til at gentage og uddybe bemærkningerne, da foreningen finder det formålstjenligt, at følgende synspunkter reflekteres i sin helhed i den nye vejledning.

Indhentelse af reelle ejeres identitetsoplysninger og kontrol heraf, giver i relation til kunder registreret/hjemmehørende uden for Danmark i enkelte tilfælde udfordringer for foreningens medlemmer. Er kunden f.eks. en juridisk enhed, der minder om en erhvervsdrivende fond, trust eller lignende, hvor de reelle ejere, der skal indhentes identitetsoplysninger på, udgøres af samtlige personer oplistet i den nugældende lovs § 2, nr. 9, litra b, vil det ikke altid være muligt at få kunden til at udlevere unikke identitetsnumre (svarende til CPR.nr.) endsige fødselsdatoer på disse personer.

En udfordring kan i den forbindelse være, at antallet af bestyrelsesmedlemmer eller trustees er så højt, at formålet med at indhente identitetsnummeret på den enkelte forpasses i og med, at det enkelte bestyrelsesmedlem (eller trustee) ikke selvstændigt har en kontrollerende indflydelse til trods for, at bestyrelsesmedlemmet skal anses som reelle ejere i henhold til loven. Fondsmæglerforeningen har noteret sig, at det i udkastet til den reviderede vejledning er beskrevet, at kontrol af indhentede identitetsoplysninger i tilfælde, hvor kundeforholdet vurderes at indebære en begrænset risiko, kan begrænses til en kontrol af oplysningerne indhentet om de tegningsberettigede. I mange tilfælde er tegningsreglerne dog udformet således, at to ikke nærmere specificerede bestyrelsesmedlemmer eller trustees i forening kan tegne kunden, og dermed kan man ikke udelukke enkelte bestyrelsesmedlemmer. Ydermere så Fondsmæglerforeningen gerne, at det i vejledningen blev præciseret, at det ud fra samme overvejelser også er muligt at undlade at indhente identitetsoplysninger for samtlige bestyrelsesmedlemmer/trustees, hvis det vurderes, at kundeforholdet indebærer en begrænset risiko.

En anden udfordring i forhold til udenlandske kunder oprettet som en trust eller lignende kan være, at kunden har overladt forvaltningen eller legitimationen som ejer til en professionel serviceudbyder som f.eks. et trustee-selskab. Et professionelt trustee-selskab er over for omverden legitimeret til at agere på vegne af trusten, men typisk vil beføjelserne tildelt trustee-selskabet af stifteren, bestyrelsen eller de begunstigede være meget begrænset, hvorfor trustee-selskabet hverken anser sig selv som omfattet af begrebet reel ejer eller i henhold til lokal lovgivning skal legitimeres. Den daglige ledelse i sådan et trustee-selskab er typisk uforstående over, at ledelsen i henhold til dansk ret skal legitimeres som reelle ejere af en trust, som selskabet har under forvaltning.

Foreningens medlemmer har desuden oplevet eksempler på, at de personer, som efter dansk ret skal legitimeres som de reelle ejere er udpeget ved lov i hjemlandet eller på anden vis tillagt en rolle som følge af deres tillidshverv eller officielle titel, og dermed anser udpegningen som en pligt, hvorfor de ikke er tilbøjelig til at udlevere deres identitetsnummer.

Kontrollen af identitetsoplysninger for de reelle ejere, som virksomheden har identificeret, er tilsvarende udfordrende, når kunden er en juridisk enhed som beskrevet ovenfor. Vejledningen lægger op til, at virksomheden skal gennemføre rimelige foranstaltninger, men at niveauet herfor kan påvirkes af virksomhedens risikovurdering af den enkelte kunde. Dog fremhæves det i vejledningen, at kontrollen ikke kan undlades ud fra en risikovurdering, hvis identitetsoplysningerne er indhentet direkte hos kunden. Eftersom der i udlandet ofte ikke findes et offentligt tilgængeligt register svarende til Erhvervsstyrelsens, har erfaringerne vist, at identitetsoplysningerne som altovervejende hovedregel indhentes direkte hos kunden fx ved søgning på kundens hjemmeside eller i kundens offentlige tilgængelige regnskab. Med formuleringen i vejledningen er det således de facto umuligt at undlade at kontrollere identitetsoplysningerne på de reelle ejere, uagtet at virksomheden har vurderet, at risikoen ved kunden er begrænset.

Til afsnit 9.8 (side 82 ff.):

Beskrivelsen af pligten til løbende at overvåge en kundes transaktioner og aktiviteter kunne med fordel udvides til at beskrive, hvordan virksomheder, der yder investeringsrådgivning eller skønsmæssig porteføljepleje, kan iagttage pligten. Som udgangspunkt vil transaktioner foretaget i henhold til en aftale om skønsmæssig porteføljepleje altid være foretaget af virksomheden, hvorfor det er vanskeligt at se, hvordan overvågningen af transaktionerne skal udføres. I de tilfælde hvor midlernes oprindelse skal klarlægges, men hvor virksomhedens ydelser/produkter til kunden alene omfatter en begrænset del af kundens formue, bør det af vejledningen fremgå, at virksomheden alene er forpligtet til at indhente oplysninger, som sandsynliggør, at oprindelsen af midlerne er legitim, uden at klarlægge oprindelsen af de eksakte midler, som virksomheden forvalter for kunden.

Til afsnit 13 (side 96 f.):

Beskrivelsen af pligten til at foretage en risikovurdering og herigennem afdække omfanget af forretningsforbindelsen kan med fordel udvides med konkrete eksempler på, hvordan fastlæggelsen af forretningsomfanget bør foretages, når der alene er tale om investeringsrådgivning. Ved investeringsrådgivning er det karakteristisk, at kundens investerbare formue afdækkes i forbindelse med rådgivningen om investering. Det er imidlertid ikke sikkert, at hele kundens investerbare formue rent faktisk placeres og investeres gennem samme virksomhed. Erfaringer har vist, at der således kan være udfordringer med at fastlægge forretningsforbindelsens omfang, når kundeforholdet alene vedrører investeringsrådgivning.

Fondsmæglerforeningen står naturligvis til rådighed for spørgsmål eller kommentarer til dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Marianne Settnes
bestyrelsesformand

Notat

23. juli 2020
SYF/SUMNE/sgunk

Center for Systemforvaltning, Digitaliseringsstyrelsen - bidrag til høring over Finanstilsynets reviderede vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Bemærkninger:

- Begrebet ”*NemID*” såvel som ordlyden ”*NemID eller anden form for elektronisk identifikationsmiddel*” bliver anvendt 15 steder i teksten.
 - Dette bør så vidt relevant rettes til at inkludere ordlyden ”elektronisk ID”, således at det er tidssikret og i overensstemmelse med den nye løsning i MitID.
- På side 71 anføres det, at kundens NemKonto kan anvendes som supplerende kontrolkilde.
 - Her bør det sikres, at der foreligger hjemmel til at anvende en kundes NemKonto til kontrol.
- På side 145 anvendes ordlyden ”*NemID eller andre digitale signaturer med OCES-standard eller elektroniske databaser*”.
 - Dette bør ligeledes rettes i overensstemmelse med ovenstående, således at afsnittet er tidssvarende for den nye løsning i MitID.

27. juli 2020

/DITLYS-erst

Høringssvar vedrørende Vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), Team Selskab samt Team Hvidvaskkontrol har modtaget vejledningen i høring.

Team Hvidvaskkontrols høringssvar

Bemærkninger fra Team Hvidvaskkontrol er tilføjet direkte i den reviderede hvidvaskvejledning. Vejledningen er vedhæftet som Word-fil med bemærkninger.

Kontaktperson vedrørende bemærkninger i det vedhæftede:

Jakob Sønderlund Sørensen
Fuldmægtig
Tlf. direkte: 35 29 14 96
E-mail: jakson@erst.dk

Område for Bedre Reguleringens høringssvar

Administrative konsekvenser

OBR vurderer, at vejledningen ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet og har dermed ikke yderligere kommentarer.

OBR bemærker, at Finanstilsynet jf. Lovkvalitetsvejledningen bør sende udkast til erhvervsrettet regulering i høring hos OBR så vidt muligt seks uger før den offentlige høring. OBR skal dels vurdere de administrative konsekvenser for erhvervslivet som bidrag til den samlede erhvervsøkonomiske konsekvensvurdering, dels screene for ministeriets vurdering af efterlevelsen af principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Kontaktperson vedrørende ovenstående bemærkninger:

Sabrina Nybo
Student
Tlf. direkte: 35 29 14 81
E-post: sabnyb@erst.dk

ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Tlf 35 29 10 00
Fax 35 46 60 01
CVR-nr. 10 15 08 17
erst@erst.dk
www.erst.dk

Team Selskabs høringssvar

I det fremsendte høringsudkast til den reviderede hvidvaskvejledning, afsnit 9.6.4. om kortlæggelse af ejer- og kontrolstruktur, s. 81, 2. afsnit står: *"... For virksomheder, f.eks. pengeinstitutter, som har dødsboet, konkursboet eller virksomheden i likvidation som kunde, vil bobestyreren, kurator eller likvidatoren betragtes som værende kundens reelle ejer."*

Erhvervsstyrelsen bemærker, at i forbindelse med de omfattede enheders udførelse af kend-din-kunde procedurer, kan et ekstrakt eller registreringsbevis fra Erhvervsstyrelsens it-system indgå i vurderingen af kundens reelle ejere. Registreringerne i Erhvervsstyrelsens it-system er et resultat af virksomhedernes egen "kend-dig-selv" undersøgelse.

Såfremt et kapitalselskab har identificeret sine reelle ejere, og oplysningerne om de reelle ejere er registreret i Erhvervsstyrelsen, vil en registrering af at virksomheden træder i likvidation eller konkurs som udgangspunkt ikke medføre ændringer i virksomhedens registrerede oplysninger om reelle ejere.

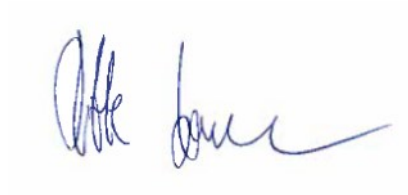
Det er Erhvervsstyrelsens opfattelse, at kurator, bobestyrer og likvidator ikke vil blive anset for at være et kapitalselskabs reelle ejer. En kurator eller bobestyrer vil aldrig blive registreret som reel ejer i Erhvervsstyrelsens it-system. En likvidator kan rent undtagelsesvist blive registreret som kapitalselskabets reelle ejer, såfremt kapitalselskabet allerede på tidspunktet for kapitalselskabets indtræden i likvidation har registreret ledelsen som kapitalselskabets reelle ejer, og likvidator derfor automatisk indtræder i ledelsens sted.

Et ekstrakt med registrering af et kapitalselskabs reelle ejere fra Erhvervsstyrelsens it-system vil derfor i de pågældende situationer ikke være i overensstemmelse med ordlyden i den reviderede hvidvaskvejledning.

Kontaktperson vedr. ovenstående bemærkninger:

Sigrid Rønne
Fuldmægtig
Tlf. direkte: 35291417
E-mail: SigRon@erst.dk

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Ditte Lysemose', is shown within a light gray rectangular box.

Ditte Lysemose

Stud.jur., Team Jura

ERHVERVSSTYRELSEN

Telefon: +45 35291633

E-mail: Ditlys@erst.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Att.: Majbrit Hove Gere og Aya Ben Rubayaa
mhg@ftnet.dk / aasb@ftnet.dk

**FINANS
DANMARK**

Høringssvar til udkast til revideret vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven)

Høringssvar

24. juli 2020
Dok: FIDA-1826564804-690695-v1
Kontakt Cecilie Sander Bernbom

Resumé

Finans Danmark kvitterer for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til revideret vejledning om hvidvaskloven og for processen, som Finanstilsynet har gennemført i forbindelse revideringen. Forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er et højt prioriteret område for vores medlemmer, og Finanstilsynets løbende inddragelse af interessenterne i vejledningsarbejdet er afgørende for at sikre anvendeligheden af vejledningen i praksis.

Selvom vejledningen med revideringen nu omfatter de seneste lovændringer og uddyber andre udvalgte afsnit, er der fortsat et behov for, at vejledningen bliver mere operationel og uddyber hvidvasklovens regler og forarbejder for bedst muligt at guide de omfattede virksomheder og personer i deres indsats som dørvogtere for det finansielle system.

Finans Danmark har derfor i nærværende høringssvar en række forslag og ønsker, som retter sig mod specifikke afsnit i vejledningen, hvor der særligt ses at være behov for uddybning eller præciseringen af reglerne.

Høringssvar til udkast til revideret vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven)

Finans Danmark takker for muligheden for at afgive bemærkninger til Finanstilsynets udkast til revideret vejledning om hvidvaskloven. Vejledningen tjener som et vigtigt redskab i efterlevelsen af hvidvasklovens regler, og det imødekommes, at den revideres i takt med nye og ændrede regler samt ny praksis.

Finans Danmark vil gerne kvittere for processen for revideringen af vejledning, der er dog områder af den gældende vejledning samt vejledning til nye bestemmelser, hvor der fortsat er behov for, at vejledningen bliver mere operationel og uddyber hvidvasklovens bestemmelser og forarbejder. Ligesom det er ønskeligt, at tilsynets praksis og den bilaterale vejledning, der gives i forbindelse med tilsynsbesøg, i større grad afspejles i vejledningen, således de omfattede virksomheder og personer får det bedst mulige grundlag for en harmoneret og effektiv efterlevelse af reglerne med udgangspunkt i virksomheden eller personens konkrete forretningsmodel.

Specifikke bemærkninger til udkast til revideret vejledning om hvidvaskloven

Til afsnit 3. Risikovurdering

Uddrag fra vejledningen: "En risikovurdering kan udarbejdes af en central enhed i en koncern/virksomhed med filialetablering i et eller flere andre lande, for eksempel moderselskabet, men det er et krav, at risikovurderingen tilpasses den enkelte juridiske enheds eller filials forhold, herunder den juridiske enheds eller filials forretningsmodel og etableringslandets risikoforhold og regler."

Finans Danmark foreslår at indsætte sætningen markeret med gul: "virksomhed med filialetablering i et eller flere lande", for at præcisere, at reglen tilsvarende gælder for selskaber og filialer, da det selskabsretlige koncernbegreb alene dækker over moder- og datterselskaber.

Til afsnit 3.3. Opdatering af risikovurderingen

Uddrag fra vejledningen: "Virksomheden skal være opmærksom på, at hvis der sker ændringer i virksomhedens forretningsmodel, f.eks. hvis virksomheden påtænker at udbyde nye produkter, tjenesteydelser eller leveringskanaler,

Høringssvar

24. juli 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690695-v1

bør der ske en opdatering af risikovurderingen, før virksomheden begynder at udbyde disse nye teknologier."

Det foreslås, at ordet "påtænker" erstattes med "beslutter", da opdatering af risikovurderingen skal ske, når det er besluttet at udbyde nye produkter.

Til del 3 Kundekendskabsprocedurer - Hvad er en kunde

Uddrag fra vejledningen: "Hvidvasklovens kundebegreb omfatter alene egne kunder og således ikke kunders kunder. Tilsvarende omfatter lovens forretningsforbindelsesbegreb alene egne forretningsforbindelser og således ikke forretningsforbindelsers forretningsforbindelser. Der skal dermed ikke gennemføres kundekendskabsprocedurer i forhold til kunders kunder eller forretningsforbindelsers forretningsforbindelser, og transaktionsovervågning skal alene omfatte de midler som kunders kunder sender/modtager via virksomhedens kundes konto."

Sidste led af sætningen, som er markeret med gul, kan give anledning til tvivl om forståelsen, og det foreslås derfor, at sætningen præciseres som følgende:

" og transaktionsovervågning skal alene omfatte de midler, som sendes/modtages via kundens konto."

Til afsnit 9.5. Brug af NemID eller anden form for elektronisk identifikationsmiddel

Brugen af elektronisk identifikation, herunder NemID, er meget væsentlig for kundekendskabsproceduren. Da brugen af NemID i denne sammenhæng kan give anledning til usikkerhed, foreslår Finans Danmark nedenstående eksempler (markeret med gult) indskrevet i vejlednings opstilling over eksempler på kontrol og mitigerende foranstaltninger:

Uddrag fra vejledningen: "Sådanne tiltag kan f.eks. være:

- 1) Den første transaktion sker via kundens Nemkonto eller en anden bankkonto registreret i kundens navn.
- 2) Virksomheden sender en unik kode til et mobiltelefonnummer, som virksomheden har kontrolleret tilhører kunden, eller med fysisk post til kundens folkeregisteradresse.
- 3) Virksomheden kontrollerer kundens IP-adresse i forhold til geolokation.
- 4) Virksomheden kontrollerer den fysiske kundes navn og cpr-nr. ved opslag i CPR eller søgning i andet pålideligt og uafhængigt register eller database.
- 5) Virksomheden kontrollerer den juridiske persons navn og cvr-nr. ved opslag i CVR eller søgning i andet pålideligt og uafhængigt register eller database.

Høringssvar

24. juli 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690695-v1

- 6) Virksomheden stiller kunden spørgsmål, hvor virksomheden efterfølgende kan kontrollere rigtigheden af svarene ved en pålidelig og uafhængig kilde, f.eks. oplysninger fra kundens personlige skattemappe."

Endvidere foreslås det at indsætte nedenstående tekstforslag, som beskriver et eksempel på den praktiske anvendelse af NemID som elektronisk identifikationsmiddel:

"Praktisk eksempel:

Et eksempel på en proces for hvordan indhentning af oplysninger og kontrol af en fysisk kunde kan foregå, i situationer, hvor kunden, produktet eller ydelsen ikke er af høj risiko:

- 1) Kunden oplyser sit navn og cpr-nr. til virksomheden.
- 2) Kunden anvender NemID.
- 3) Virksomheden kontrollerer navn og cpr-nr. ved opslag i CPR.
- 4) Virksomheden opbevarer dokumentation for kontrollen af identitetsoplysningerne."

Høringssvar

24. juli 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690695-v1

Til afsnit 9.6.2. Indhentelse af identitetsoplysninger

Vedrørende identifikation af reelle ejere, der er offentligt kendte personer, forslår Finans Danmark enkelte ændringer i ordlyden i udkastet til vejledningen. Vores forslag er markeret med gul nedenfor i uddrag fra vejledningen:

"Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er tale om en offentligt kendt person. Med "offentligt kendt" menes, at personen skal være **almene** kendt – **eller burde være kendt** - i den brede offentlighed i ind- **og** eller udland **eller at person kan identificeres gennem et offentligt, regulatorisk register i f.eks. EU/EØS, US eller UK eller andre troværdige og uafhængige offentlige kilder såsom eksternt reviderede regnskaber/årsrapporter**. Det kan f.eks. være borgmestre, ejere af store **almene** kendte virksomheder, **erhvervsfolk** eller departementschefer."

"(...) Dette vil **eksempelvis** være tilfældet, hvis der er tale om en offentligt kendt person."

Til afsnit 9.6.3 Kontrol af reelle ejeres identitetsoplysninger

Uddrag fra vejledningen: "Virksomheden skal endvidere indhente et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, når den etablerer en forretningsforbindelse med et selskab eller en anden juridisk enhed eller en trust eller et lignende juridisk arrangement, som er forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere hos Erhvervsstyrelsen."

Da der med dette krav kan opstå uklarhed om, hvad der skal indhentes, ønskes det nærmere præciseret i vejledningen.

Det er muligt at indhente et registreringsbevis på en virksomhed fra CVR/Erhvervsstyrelsen, men dette viser ikke oplysninger om ejerforhold og reelle ejere, som er formålet med bestemmelsen. Det er i stedet muligt at tage et print eller downloade et PDF-dokument af oplysningerne om virksomheden i CVR, hvoraf oplysninger om reelle ejere fremgår. Det ønskes præciseret i vejledningen, at denne metode opfylder pligten i hvidvasklovens § 14.

Til afsnit 9.6.4. Klarlæggelse af ejer- og kontrolstruktur - Frivillige foreninger, andelsboligforeninger og almene boligorganisationer

Uddrag fra vejledningen: "*I almene boligorganisationer vil der ofte ikke være fysiske personer, som ejer eller kontrollerer boligorganisationen i et sådant omfang, at vedkommende omfattes af definitionen reel ejer. Derfor skal den daglige ledelse betragtes som den reelle ejere.*

Til brug for identifikation af de reelle ejere kan virksomheden f.eks. indhente foreningens stiftelsesdokument, vedtægter eller referater fra generalforsamlingen."

Høringssvar

24. juli 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690695-v1

Da der i praksis er tilfælde, hvor der er tvivl om, hvem der skal identificeres som reelle ejere, når kunden er en almen boligorganisation eller almen administrationsorganisation, forslås følgende som et nyt/udbyggende tekststykke i vejledningen:

"I almene boligorganisationer er der ikke fysiske personer, som ejer eller kontrollerer boligorganisationen. Derfor skal den daglige ledelse betragtes som den reelle ejer. Den daglige ledelse i almene boligorganisationer er som udgangspunkt bestyrelsen, jf. lov om almene boliger § 14 b og bilag 1, § 13, stk. 1, i bekendtgørelse om normalvedtægter for en almen boligorganisation. Hvis bestyrelsen har ansat en direktør, direktion, forretningsfører eller lignende til at varetage den daglige drift efter bekendtgørelse om normalvedtægter for en almen boligorganisation bilag 1, § 13, stk. 3, vil den daglige ledelse udgøres af den eller disse personer.

I nogle tilfælde vil forretningsføreren være en almen administrationsorganisation. I de situationer skal den daglige ledelse af administrationsorganisationen identificeres på samme vis.

Til brug for identifikation af de reelle ejere af almene boligorganisationer, og almene administrationsorganisationer, kan virksomheden f.eks. indhente for-

eningens stiftelsesdokument, vedtægter, referater fra generalforsamlingen/repræsentantskabsmødet, eller referat fra det bestyrelsesmøde, hvor beslutning om ansættelse af direktør/direktion fremgår, eller en administrationsaftale."

Til afsnit 9.6.4 Klarlæggelse af ejer- og kontrolstruktur - Trusts og lignende juridiske arrangementer

Uddrag fra vejledningen: "Det samme gør sig gældende i forbindelse med et konkursbo, hvor der ikke ved etablering af klientforholdet kan opnås tilstrækkeligt overblik over, hvilke kreditorer i konkursordenen som vil opnå dækning. **Kundekendskabsproceduren skal gennemføres hurtigst muligt efter, at et sådant overblik foreligger.**"

Høringssvar

Det foreslås, at sætningen markeret med gul slettes i udkastet til revideret vejledning, da der ikke skal foretages kundekendskabsprocedurer på konkursboets kreditorer. Kreditorer i et konkursbo vil som udgangspunkt ikke kontrollere boet, der vil ofte være udpeget en bobestyrer.

24. juli 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690695-v1

Afsnit 12. Kundekendskabsprocedurer

Uddrag fra vejledningen: "Så snart virksomheden etablerer en korrespondentforbindelse, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut beliggende i et land udenfor EU/EØS, som der ikke er indgået aftale med på det finansielle område, skal virksomheden gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer (...)."

Det foreslås, at der i vejledningen henvises til eller oplystes de lande, der er indgået aftale med på det finansielle område.

Til afsnit 12.2.2 Korrespondentforbindelse udenfor EU/EØS

Uddrag fra vejledningen: "I de tilfælde, hvor en virksomhed/korrespondent etablerer en korrespondentforbindelse med en respondent udenfor EU/EØS, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, (...)."

Der foreslås en mindre præcisering ved at indsætte det understregede tekst i sætningen: "med en respondent beliggende i et land udenfor EU, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område".

Til afsnit 14. Skærpede kundekendskabsprocedurer

Generelt ønskes vejledningen til § 17, stk. 2-4 uddybet yderligere.

Sammenhængen mellem § 17, stk. 2 og 3 kan konkret være uklar, idet stk. 2 retter sig mod situationer, hvor kunden har hjemsted i et højrisikotredjeland, og stk. 3 retter sig mod situationer, hvor transaktioner involverer et højrisikotredjeland. Ordlyden i stk. 3 viser dog en sammenhæng mellem de to, selvom anvendelsesområdet ikke fremstår ens, idet det fremgår: *"Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal virksomheder og personer gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger, (...)"*.

Endvidere er § 17, stk. 4, uklar i forhold til, hvornår det må vurderes relevant, at bestemmelsen skal finde anvendelse i praksis.

Stk. 4 henviser til stk. 3 og fastsætter: *"Udover de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 3, skal virksomheder og personer ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer lande, som er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelandslande, når det vurderes relevant, sikre, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendelsesprocedurer, der mindst svarer til de kundekendelsesprocedurer, der er fastsat i denne lov."*

Bestemmelsen var oprindeligt foreslået som en bemyndigelsesbestemmelse til Erhvervsministeren, men da bestemmelsen er implementeret som direkte gældende for de omfattede virksomheder og personer, er der et stort behov for vejledning til, hvordan risikovurderingen skal foretages i relation til kriteriet "når det er relevant".

Det er hertil også væsentligt hvorvidt/hvordan, der skal differentieres i forhold til de lande, der er oplistet som højrisiko – også under henvisning til FATF's lister, der differentiere mellem to "niveauer".

Konkret ønskes det præciseret i vejledningens nuværende beskrivelse til § 17, stk. 2, nr. 5, at kravet ikke gælder for virksomheder, der ikke er forpligtet til at udpege en hvidvaskansvarlig efter § 7, stk. 2, ligesom der ikke er en forpligtelse til godkendelse af den § 7, stk. 2-ansvarlige for disse virksomheder.

Uddrag fra vejledningen: *"Ad nr. 5: Indhentelse af godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser hos den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2."*

Brug af "adverse media"

I vejledningens afsnit 14 nævnes som eksempel på skærpede kundekendelsesprocedurer, at man kan benytte internetsøgning:

Uddrag fra vejledningen: *"De skærpede kundekendelsesprocedurer kan f.eks. være, at virksomheden:
(...)"*

Høringssvar

24. juli 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690695-v1

11) Undersøger kunden eller kundens reelle ejeres relationer ved f.eks. at foretage internetsøgninger."

I forbindelse med risikovurdering af et kundeforhold er det afgørende at opnå den fornødne viden om kunden, så den omfattede virksomhed bedst muligt kan forhindre at blive brugt til hvidvask eller terrorfinansiering, og dette kan blandt andet opnås via "adverse media."

Da dette redskab ikke alene er relevant for skærpede kundekendskabsprocedurer, og da det må opfattes som et redskab, som generelt kan benyttes, ønskes det beskrevet i vejledningen, at internetsøgning kan benyttes i forbindelse med kundekendskabsprocedurer i henhold til hvidvasklovens kapitel 3.

Til afsnit 21. Koncernforhold

Finans Danmark foreslår, at afsnittet tilpasses, så det fremgår, at reglerne gælder for koncerner såvel som for hovedselskaber og filialer, jf. 4. hvidvaskdirektiv, artikel 28 samt Erhvervsministeriets overvejelser anført i de almindelige bemærkninger til hvidvaskloven af 2017, punkt 3.6: "Med henblik på at undgå, at gentagne kundekendskabsprocedurer fører til forsinkelser og ineffektivitet, finder Erhvervs- og Vækstministeriet, at det er vigtigt i forhold til den gældende hvidvasklov at udvide adgangen til at lægge vægt på oplysninger om kunder, der er indhentet af tredjemænd, til at omfatte alle de virksomheder og personer, hvor dette er muligt i henhold til 4. hvidvaskdirektiv."

Derfor forslås det at uddybe med tekstforslaget, som markeret med gul nedenfor:

Uddrag for vejledningen: "Hvis en virksomhed i en koncern benytter en anden virksomhed i koncernen som tredjemand, skal koncernen overholde de ovenfor tre oplyste punkter, og derved anses virksomheden for at overholde de krav, der er til bistand fra tredjemand i hvidvaskloven. **Ud over koncerner gælder samme muligheder internt i virksomheder bestående af hovedselskab og en eller flere filialer etableret i andre lande, sådan at en enhed uden for Danmark står for opfyldelsen.**"

Ligesom afsnittet generelt kan præciseres, så der fremgår, at reglerne omfatter moderselskab/koncern og hovedselskab/selskabet.

Endvidere er det dermed relevant også at tilrette vejledningens afsnit 5.2. Koncernfælles risikovurdering, politikker og forretningsgange.

Høringssvar

24. juli 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690695-v1

Til afsnit 14 Skærpede Kundekendskabsprocedurer

Uddrag fra vejledningen: "Ved transaktioner forstås en eller flere handlinger, hvorved et eller flere aktiver overføres eller overdrages. Ved transaktioner, der involverer højrisikotredjelende, forstås alle typer af transaktioner, som involverer et højrisikotredjeland. Der er således tale om både afsendelse og modtagelse af fra til og fra et højrisikotredjeland."

Det ønskes at præcisere denne sætning, således sætningen fremstår mere klar. Forslag til præcisering er markeret med gul ovenfor.

Høringssvar

Med venlig hilsen

Kjeld Gosvig-Jensen

Direkte: 40838327

Mail: kgj@fida.dk

24. juli 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690695-v1

Fra: [Thomas Benjamin Johansen](#)
Til: [Majbrit Hove Gere \(FT\)](#)
Cc: [Christian Brandt](#)
Emne: VS: Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven - 2. udkast
Vedhæftede filer: [image001.png](#)
[Revideret hvidvaskvejledning 28.04.2020 \(til branchen og myndighederne\).docx](#)

Til

Finanstilsynet
Att. Majbrit Hove Gere

Tak for det fremsendte udkast.

Først og fremmest er det meget positivt, at man genindfører "kendis-reglen" (s. 73) samt reviderer afsnittet "rimelige foranstaltninger" (s. 74), der begge nu ligger bedre i tråd med en reel risikobaseret tilgang.

Eneste bemærkning vi har **til de nye afsnit** er til pkt. 8.3 Kundekendskabsprocedurer ved passende tidspunkter; Vi kunne godt tænke os endnu flere (måske "jordnære") eksempler på den "juridiske" forpligtelse. Derudover er det lidt uklart om der reelt skal foretages en helt ny KYC (indhentelse af navn, cpr-nr, pas/kørekort etc igen)? Når der står "... skal virksomheden samtidig hermed undersøge, om enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere forsat er korrekte." betyder det så, at man kan "nøjes med" at spørge kunden/de reelle ejere om oplysninger er korrekte eller skal man altid have helt nye dokumenter sendt ind. Derudover kan man ikke helt se om den risikobaserede tilgang (der kan anvendes ved fastsættelsen af ved hyppigheden af intervallerne nederst s.58) også kan anvendes når man er "juridisk forpligtet" til at kontakte kunden igen – f.eks. således at ved lavrisiko kunder kunne det være tilstrækkeligt at spørge kunden om oplysninger er korrekt, mens ved høj risiko skal man have nye dokumenter ind.

Ift. vores **tidligere bemærkninger** kan vi konstatere, at langt de fleste af vores tidligere bemærkninger ikke er kommet med jf. nedenstående skema. Dette til trods for, at vi fik at vide, at mange af de bemærkninger/forslag vi havde, var meget de samme som de andre organisationer havde haft. Derudover spiller det måske en rolle, at vi (Finans og Leasing var røget ud af loopet – og først kom meget sent ind igen (efter fristoverskridelse) og måske har vores bemærkninger ikke nået at komme med? Vi forventer selvfølgelig ikke at I imødekommer samtlige bemærkninger vi har- men vi undrer os lidt over den manglende begrundelse for at de ikke er taget med.

Vi ville derfor gerne bede om en begrundelse for hvorfor de enkelte punkter ikke er kommet med.

Vi ser frem til at blive indkaldt til møde igen – såfremt der bliver et sådan.

Vores kommentarer til side:	Vores kommentarer	Side i revideret hvidvaskvejledning	Medtaget?
23	Der opfordres til at bruge samme terminologi som er den samme som i loven nemlig "begrænset risiko" og ikke "lav risiko".	27	Nej
23	Man kunne måske indsætte nogle eksempler på risikoklasser bl.a. baseret på de tilsynsbesøg tilsynet har foretaget hos diverse banker mv. de sidste 18 måneder	27	Nej
45	Kunne I uddybe afsnittet om uddannelse. F.eks. komme med	50	Nej

	eksempler på minimumskrav til uddannelse? Herunder ift. kategorier af medarbejder, f.eks. af supportmedarbejdere.		
55	NemID mangler i opregning af eksempler i 2. afsnit under 9.1	63	Nej
55	et pas nr. er ikke varigt men udløber. Tilsynet har tidligere udtalt, at man ikke løbende skal overvåge om et pas nr udløber (under kundeforholdet).	63	Ja, eksempel med pas som varigt ID-nummer er udgået.
56	Fulde navn; Bedes uddybet hvad det menes med "fulde navn" og afsnittet skal vel sammenholdes med den nye BKG om indberetning af uoverensstemmelser?	64	Nej
57	"Udgangspunktet er at virksomheden.....tilføj: <i>"eller en repræsentant for denne ... skal have forevist...."</i>	66	Nej
62	Børsnoterede selskabers 100 % ejede datterselskaber bør undtages fra krav om KYC af ledelse, pga. 1) børsreglernes regulering af gennemsigtighed bør være tilstrækkeligt til sikre gennemsigtighed for både moder/og datterselskaber, 2) reglerne i de fleste andre lande end undtager børsnoterede selskabers 100 % ejede datterselskaber fra krav om KYC	78	Nej
63	Afsnittet om hvornår Erhvervsstyrelsens register kan bruges i begrænset risiko er uklart (idet CPR-nr ikke fremgår af registeret. Kunne man komme med eksempler (kort procesbeskrivelse) på hvornår det er tilstrækkeligt at anvende registeret? (i øvrigt et forslag at personens fødselsdato fremgår af registeret (men således ikke de sidste 4 cifre).	73	Nej
64	Hele afsnittet bør uddybes med flere eksempler. Det volder stadig store problemer i praksis når man er nødt til at KYC 87 medlemmer af et repræsentantskab eller en bestyrelse i for.eks. 3F, Hjerteforeningen, Zoo, Falck, Pædagogernes Landsforening. Vi tror det er definitionen af "daglige	74	Ja, afsnittet er udbygget. Fsva. frivillige foreninger, vil det være muligt ud fra en risikovurdering (hvis risiko = begrænset) at nøjes med at kontrollere id-oplysninger på <i>tegningsberettigede</i> medlemmer af bestyrelsen, frem for hele bestyrelsen.

	ledelse" der misforstås af disse foreninger, der kommer til at registre alle disse personer i Erhvervsstyrelsens system, når den rigtige "daglige leder" formentlig er en direktør eller en sekretariatschef eller lign og ikke 87 medlemmer af et repræsentantskab. Jeg tror Erhvervsstyrelsen kan forvente en del henvendelser/indberetninger jf. "uoverensstemmelser" jf. den nye BKG fordi kunden og den finansielle udbyder har forskellige opfattelse af hvad der menes med "daglig ledelse"...		
64	Offentlige kunder. I praksis volder det stor problemer at indhente KYC oplysninger på borgmesteren. Er det virkelig den rette "daglig leder" i kommunen? Hvis der skal indgås en IT-kontrakt, bør den relevante person (og som måske kunne være i risiko for at hvidvaske penge) være IT-chefen? Eller en afdelingsleder fremfor borgmesteren som måske aldrig ser eller hører om IT-kontrakten. Vi er bekendt med at KL også er inde over dette problem.	75	Delvist taget med. Borgmestre kan falde under "kendisregel"
65	nederst vdr. Filialer; Den relevante daglige leder i filialer er vel filialbestyren? Skal det ikke fremgå?	76	Nej
66	Menighedsrådene volder stadig problemer og vil ikke afgive ID-oplysninger til vores medlemmer. Tilsynet bedes uddybe på s. 66 hvad det indebærer at blive anset som værende "reelle ejere".	76	Nej
66	Angivelse af formål – mere klart hvornår man skal indhente oplysninger om formål ctr. hvornår formålet er implicit.	79	Nej

vh
Thomas

Med venlig hilsen

Thomas Benjamin Johansen
Chefkonsulent, Finans og Leasing
Torveporten 2, 4. sal
2500 Valby

Tlf 27369019

tbj@finansogleasing.dk

www.finansogleasing.dk

 Følg Finans og Leasing på LinkedIn

Fra: Majbrit Hove Gere (FT) <MHG@ftnet.dk>

Sendt: 28. april 2020 11:29

Til: dhaun@deloitte.dk; lkr@fsr.dk; gw@lopi.dk; tk@de.dk; slro@danskerhverv.dk; mth@majinvest.com; jnie@dvca.dk; Thomas Benjamin Johansen <tbj@finansogleasing.dk>; fruh@sgfinans.dk; mca@camphausen.dk; rm@spiir.dk; SP@spillemyndigheden.dk; mrg@forsikringogpension.dk; cbb@advokatsamfundet.dk; kaw@advokatsamfundet.dk; cbe@fida.dk; kgj@fida.dk; KZV001@politi.dk; FKL003@politi.dk; HBS008@politi.dk; MikTra@erst.dk; fohlmann@fdr.dk; missq@sogni.dk

Cc: Aya Ben Rubayaa (FT) <AASB@ftnet.dk>; Heidi Ravnholt (FT) <HER@FTNET.DK>

Emne: Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven - 2. udkast

Kære alle

Først og fremmest vil vi takke jer for jeres input og bemærkninger til Finanstilsynets revidering af vejledning til hvidvaskloven.

Vedhæftet er det 2. udkast til revideret vejledning til hvidvaskloven. I det vedhæftede udkast har vi så vidt muligt indarbejdet jeres bemærkninger, både jeres oprindelige bemærkninger fra ultimo 2019 og de bemærkninger, I er kommet med i forlængelse af mødet den 30. januar 2020.

Vi skal anmode om jeres eventuelle bemærkninger til vedhæftede 2. udkast **senest tirsdag den 19. maj 2020**.

Som det også fremgår af udkastet, og som vi skrev til jer den 1. april, er ikke alle bemærkninger og ønsker medtaget i vejledningen. Det er som nævnt afgørende, at vi fortsat sikrer, at en revideret vejledning kan blive offentliggjort efter sommerferien, hvorfor vi har måtte skære til. Vi har særligt fokuseret på de bemærkninger, der omhandler de nyere lovændringer, og dem, som kan give mest mulig vejledning i forhold til overholdelse af hvidvasklovens regler.

Flere af jer er kommet med bemærkninger til afsnittene om indhentelse af identitetsoplysninger for fysiske personer og reelle ejere samt kontrol af oplysningerne. Alle bemærkningerne er gennemgået, men da store dele af afsnittene er skrevet om, er bemærkningerne ikke imødekommet en til en.

Derudover har en del af jer haft et ønske om, at afsnittene om formål og tilsigtede beskaffenhed samt afsnittet om opbevaringspligten, særligt i henhold til forældelsesreglerne, blev revideret og uddybet. Revidering af disse afsnit har vi desværre måtte skære fra af ovennævnte årsager.

Har nogen af jer specifikke spørgsmål eller andet vedrørende behandlingen af jeres høringsvar, så tag endelig fat i os.

Vi forventer stadig, at vejledningen sendes i offentlig høring ultimo maj.

Venlig hilsen
Majbrit

Majbrit Hove Gere

Specialkonsulent, cand.merc.jur
Kontor for Forebyggelse af Hvidvask og Terrorfinansiering
Division for Anri-Money Laundering and Counter Financing of Terrorism

The Danish Financial Supervisory Authority
Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 33 55 82 54
[mailto: mhg@ftnet.dk](mailto:mhg@ftnet.dk)
www.finanstilsynet.dk

Finanstilsynet er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Du kan læse mere om, hvordan vi behandler dine personoplysninger på vores hjemmeside
<https://www.finanstilsynet.dk/Kontakt/Privatlivspolitik>

Finanstilsynet gør opmærksom på, at denne e-mail og eventuelle vedhæftede filer er fortrolige. Hvis du har modtaget denne mail ved en fejl, bedes du straks oplyse Finanstilsynet herom ved at besvare denne e-mail og derefter slette e-mailen. Vi gør opmærksom på, at hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejl, kan enhver form for kopiering, offentliggørelse eller distribution af denne e-mail være ulovlig.

This message and any attachments (the "message") are confidential, intended solely for the addressee(s), and may contain legally privileged information. Any unauthorised use or dissemination is prohibited. If you are not the intended recipient please notify us immediately by telephoning or e-mailing the sender. You should not copy this e-mail or use it for any purpose nor disclose its contents to any other person. E-mails are susceptible to alteration. Neither SG Finans AS nor any of its subsidiaries or affiliates shall be liable for the message if altered, changed or falsified. SG Finans AS is a Norwegian private limited company with registration number 987 664 398 and with its registered office in Baerum and branches in Sweden with registration number 516403-7086 and in Denmark with registration number 28483325.

Finanstilsynet

Sendt på mail til mhg@ftnet.dk, aasb@ftnet.dk

Den 24. juli 2020

Vedrørende høring over Finanstilsynets reviderede vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

FA takker for høring af den 12. juni 2020. Der høres over Finanstilsynets reviderede vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven). Revideringen sker på baggrund af ændringerne af hvidvaskloven som følge af 5. hvidvaskdirektiv og de øvrige politiske aftaler, der er blevet indgået på området.

Det er FA's holdning, at afsnit 4.3.2. om screening af medarbejdere med fordel kan udbygges yderligere fx med fokus på understøttelse af screeningsforløbet.

Derudover foreslår FA, at afsnit 29 om whistleblowerordningen yderligere udbygges med inddragelse af de bemærkninger, som blev afgivet i forarbejderne til bestemmelsen og i det efterfølgende høringsnotat til bestemmelsen.

FA henviser i øvrigt til Finans Danmarks bemærkninger.

Med venlig hilsen

Morten Holm Bundgaard

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail den 8. juli 2020 til Majbrit Gere (mhg@ftnet.dk) og Aya Ben Rubayaa (aasb@ftnet.dk)

**Forsikring
& Pension**

Høringssvar til høring over Finanstilsynets reviderede hvidvaskvejledning

Forsikring & Pension takker for muligheden for at komme med bemærkninger til Finanstilsynets reviderede hvidvaskvejledning.

Forsikring & Pension støtter, at vejledningen opdateres og er tidssvarende i forhold til de ændringer, der sker i hvidvasklovgivning. Det er imidlertid ærgerligt, at der ved revideringen af vejledningen ikke afklares flere problemstillinger og den fortolkningstvivil, der i øvrigt er i forbindelse med hvidvaskreglerne. Det drejer sig fx om samspillet mellem hvidvaskloven og databeskyttelsesforordningens regler om opbevaring af personoplysninger, der kan give anledning til tvivl.

Forsikring & Pension har en principiel bemærkning til angivelsen af kautionsforsikring i del 1 afsnit 11.5 om sikkerhedsstillelse og garantier, som også er blevet fremhævet på et møde med Finanstilsynet den 29. maj 2020. Forsikring & Pension er uforstående over for, hvorfor der er en risiko for hvidvask, når et skadesforsikringsselskab yder kaution eller garantier, og finder den skærpede og udvidede fortolkning af hvidvasklovens anvendelsesområde for skadesforsikringsselskaber yderst tvivlsom.

Samtidig giver angivelsen af "*kautionsforsikringsselskaber*" i det nuværende udkast anledning til stor fortolkningsmæssig tvivl, da det er vanskeligt at afdække, hvad begrebet nærmere indbefatter. Forsikring & Pension ønsker derfor, at angivelsen af "*kautionsforsikringsselskaber*" i vejledningen udgår.

Da Forsikring & Pension afholdt møde med Finanstilsynets den 29. maj 2020 om emnet og oplyste, hvor lidt produkterne er egnet til hvidvask, havde Finanstilsynet ingen bemærkninger til gennemgangen. Forsikring & Pension har efterfølgende ikke modtaget afklaring på området og ønsker dette snarest muligt af hensyn til problemstillingens principielle karakter.

Forsikring & Pension skal desuden gøre opmærksom på, at der er en række EU-lande, hvor denne aktivitet ikke anses som omfattet af hvidvasklovens regler. Vi vil derfor, hvis ordlyden opretholdes i vejledningen, bringe problemstillingen op i Erhvervslivets EU- og Regelforum.

08.07.2020

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Marie Riber Granborg
Konsulent, cand.jur
Dir. 41 91 90 97
mrg@forsikringogpension.dk

Sagsnr. GES-2019-00500
DokID 404878

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

Specifikke bemærkninger

Forsikring & Pension

Det fremgår af afsnit 2.1 om definitionen på hvidvask, at der foreligger hvidvask, også selv om de handlinger, som har frembragt det økonomiske udbytte eller de midler, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjeland's område. Det bør i den forbindelse specificeres, at det fortsat kræver forsæt efter dansk ret.

Sagsnr. GES-2019-00500
DokID 404878

Det fremgår af afsnit 6 om ansvarlige personer og funktioner i tabellen under *"hvilke opgaver skal den ansvarlige varetage"*, at den hvidvaskansvarlige skal godkende forretningsforbindelser med kunder, der har hjemsted i et højrisikotredjeland. Forsikring & Pension vil gøre opmærksom på, at det skal specificeres, at dette alene er tilfældet efter § 19, stk. 1, nr. 3, hvis der samtidig er tale om en udenlandsk bankoverførsel. Det skal derfor fremgå, at den hvidvaskansvarlige skal godkende forretningsforbindelser, såfremt 1) kunden har hjemsted i et højrisikotredjeland, og 2) hvis der er tale om en udenlandsk bankoverførsel.

Det bør specificeres nærmere i afsnit 9.5 om brug af NemID eller anden form for elektronisk identifikationsmiddel, hvilke identifikationsmidler der betragtes som en anden form for identifikationsmiddel, som kan accepteres på samme vis som NemID.

Med venlig hilsen

Marie Riber Granborg

Finanstilsynet
Aarhusgade 110
2100 København Ø
Att.: Majbrit Gere

Pr. e-mail:
mhg@ftnet.dk, aasb@ftnet.dk

15. juli 2020

Høring vedrørende Finanstilsynets reviderede vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Tak for muligheden for at kommentere den reviderede hvidvaskvejledning.

Vores høringssvar er delt op i to sektioner.

Sektion 1 omfatter hovedsageligt de ændringsforslag til vejledningen, som vi tidligere har fremsendt, og som ikke er imødekommet.

Sektion 2 omfatter vores tidligere fremsendte forslag til særlig sektorspecifik vejledning fra Erhvervsstyrelsen. Vi har valgt at medtage disse, selv om vi forstår, at Finanstilsynets vejledning kun indeholder sektorspecifikke forhold for finansielle virksomheder ud over generelle forhold

1. Forslag til ændringer af Finanstilsynets vejledning

Afsnit 2.1 Hvidvask

Der mangler en detaljeret beskrivelse af, i hvilke tilfælde skatteunddragelse vil være at betragte som hvidvask, herunder en beskrivelse af, om strafferamme mv. er afgørende (bødestraf, uagtsomhedsgrad, forsæt mv.).

Afsnit 2.3 Kontantforbud

Virksomheder, der ikke er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, er omfattet af et kontantforbud, som er fastsat i hvidvasklovens § 5.

Måske er dette ikke noget, som skal føre til ændringer i vejledningen; men denne bestemmelse er rettet mod detailhandel og andre virksomheder med salg og skal modvirke kontantsalg. Information til disse virksomheder fra lovgiver/myndigheders side har været ikke eksisterende, og det har været op til de underretningspligtige virksomheder at formidle viden herom. Når så revisor underretter om en kunde, modtager de en henvendelse fra myndighederne i samme uge. Det stiller underretter i et dårligt lys. Pointen er, at myndighedernes ikke har udbredt budskabet med denne bestemmelse.

Afsnit 8 Hvornår skal en virksomhed gennemføre kundekendskabsprocedurer

Af udkastet til vejledning fremgår det bl.a., at kundekendskabsprocedurer skal udføres

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 4183
Konto nr. 2500102295

"1) På passende tidspunkter, herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere."

Side 2

Der bør her tilføjes "for eksempel". Det er alene et fåtal af virksomheder, jf. også afsnit 8.3, der er juridisk forpligtet. Forslag:

- 1) På passende tidspunkter, herunder når for eksempel virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere.

Afsnit 9.1 Indhentning af identitetsoplysninger

Der fremgår af vejledningen, at der, når kunden er en person med cpr. nr., altid skal indhentes fulde navn og cpr. nr.

Der er personer, der ikke ønsker at udlevere de sidste 4 cifre af deres cpr nr. De afleverer gerne kopi af pas, men med de sidste 4 cifre i cpr nr. overstreget. Af paskopien fremgår pasnummeret. Da man for den konkrete person har fulde navn, kopi af pas med pasnummer og fødselsdato, bør dette være tilstrækkeligt til at kunne identificere personen - også baseret på det opdaterede afsnit om identitetsoplysninger for reelle ejere.

Vi vil sætte pris på, at det bliver præciseret, at dette er en mulighed. Dette er desværre et af de praktiske forhold, der fylder meget i forsøget på at efterleve loven.

Afsnit 9.2 Kontrol af identitetsoplysninger

Dette kapitel er svært at læse og skaber tvivl om, i hvilke tilfælde elektroniske identifikationsmidler reelt kan benyttes. Det nævnes heller ikke specifikt, hvilke typer af elektroniske identifikationsmidler, der kan anvendes. Kan for eksempel Penneo anvendes?

Afsnit 9.3 Eksempler på kontrol ved en pålidelig og uafhængig kilde

Det kan med fordel præciseres, at det alene er distancekunder, hvor der ikke er anvendt elektroniske identifikationsmidler som fx NemId, der potentielt indebærer en øget risiko for tvivl om kundens identitet, jf. bilag 3 til loven. Som afsnittet fremgår i dag, er der stadig mange der fejlagtigt tror, at distancekunder generelt indebærer øget risiko.

På side 67 fremgår:

"Hvis forretningsforbindelsen med kunden indeholder produkter eller ydelser, hvor det fremgår af den nationale risikovurdering for henholdsvis hvidvask og finansiering af terrorisme, at der er tale om produkter eller ydelser med en høj risiko, vil kundeforholdet som udgangspunkt ikke udgøre en begrænset risiko. Det betyder, at i sådanne kundeforhold vil NemID eller anden form for elektronisk identifikationsmiddel ikke være tilstrækkeligt til at sikre det fornødne kendskab til kunderne."

Dette foreslås ændret til:

"Hvis forretningsforbindelsen med kunden indeholder produkter eller ydelser, hvor det fremgår af den nationale risikovurdering for henholdsvis hvidvask og finansiering af terrorisme, at der er tale om produkter eller ydelser med en høj risiko, vil kundeforholdet som udgangspunkt ikke udgøre en begrænset risiko. Det betyder, at i sådanne kundeforhold vil NemID eller anden form for elektronisk identifikationsmiddel ikke være tilstrækkeligt til at sikre den fornødne kendskab til kunderne kontrol af kundens identitet. Det bemærkes, at en samlet vurdering af risikofaktorerne ved produktet eller ydelserne i det konkrete tilfælde kan føre til en begrænset risiko for kundeforholdet."

Side 3

Afsnit 9.6.2 Indhentelse af identitetsoplysninger

Der fremgår, at

"Virksomheden skal indhente navn og som udgangspunkt CPR-nr., eller andre lignende oplysninger, hvis personen ikke har et CPR-nr., på de reelle ejere. Fødselsdato bør altid indgå i de indhentede oplysninger."

Lignende oplysninger vil typisk være et unikt ID-bevis for en udenlandsk person. På flere af disse ID-beviser er ikke angivet fødselsdagsdato, og derfor er den ændrede procedure en væsentlig stramning i forhold til tidligere.

Hertil fremgår:

"I visse situationer kan det være muligt at undlade at indhente CPR-nummer på de reelle ejere. Dette vil dog kun være tilfældet, hvis virksomheden vil kunne opnå en lige så sikker identifikation af de reelle ejere, som hvis virksomheden blev oplyst om CPR-nummeret. Dette vil være tilfældet, hvis der er tale om en offentligt kendt person. Med "offentlig kendt" menes, at personen skal være alment kendt – eller burde være alment kendt – i den brede offentlighed. Det kan f.eks. være borgmestre, ejere af store almenkendte virksomheder, eller departementschefer."

Vi sætter stor pris på denne opblødning af krav om identitetsoplysninger vedrørende cpr. nr. og lignende for offentligt kendte personer. I praksis har det ubetingede krav som nævnt på mødet i januar voldt en del udfordringer. Bestemmelsen går i den rigtige retning, da det er formålsløst at tjekke personer, som man er sikker på.

Vi foreslår dog, at dette uddybes. Det vil være godt at brede denne beskrivelse mere ud, således man får en "reel" vejledning. Menes der med offentlig kendt for eksempel både lokalt og nationalt? Størrelseskriterier for store almenkendte virksomheder? Gælder det bredt for offentlige myndigheder/styrelser/organisationer (for eksempel Unicef, Verdensbanken mv.)? Hvad er en offentlig kendt person udover de nævnte eksempler?

Ultimativt må det betyde, at vi kan undlade at indhente legitimationsoplysninger om "reelle ejere" ved arbejde for kommuner, amter og offentlige styrelser/myndigheder, hvilket er det, som i praksis giver de største udfordringer og undren hos de offentlige kunder. Det kunne være hensigtsmæssigt, at det blev gjort endnu mere tydeligt i vejledningen, at legitimation af "reelle ejere" ved arbejde for danske offentlige myndigheder som hovedregel kan undlades, idet den "reelle ejer" altid vil være kendt i det offentlige system.

På side 70 fremgår:

"Den pågældende offentligt kendte reelle ejer skal kunne identificeres – og identiteten skal kunne kontrolleres, jf. nærmere afsnit 9.6.3. – ved pålidelige kilder, f.eks. på internettet. En pålidelig kilde på internettet kan f.eks. være en hjemmeside fra en offentlig myndighed eller en større privat virksomhed. "

Vi formoder, at "hjemmeside fra en offentlig myndighed" for eksempel kan være et virksomhedsregister svarende til CVR. Betragtes Wikipedia som et relevant værktøj?

Af side 71 fremgår det:

"Virksomheden kan også vurdere i konkrete tilfælde, at kontrollen kan undlades helt eller kun skal foretages over for nogle af de reelle ejere i en kundes ejerkreds. Et eksempel herpå kunne være en forening med begrænset risiko, hvor virksomheden ud fra en risikovurdering konkret kan vælge kun at foretage en kontrol af identifikationsoplysningerne for de tegningsberettigede medlemmer af foreningens bestyrelse."

Gælder dette kun de virksomhedstyper, der er oplistet i bilaget til HVL?

I afsnittet om "**Reelle ejere i andre typer juridiske personer**" fremgår det, at såfremt kunden er en børsnoteret virksomhed, dvs. hvor ejerandelene handles på et reguleret marked, er der ingen reelle ejere, og den daglige ledelse skal heller ikke betragtes som reelle ejere.

Det giver i praksis en del udfordringer i børsnoterede koncerner, at vi skal anse den daglige ledelse i de enkelte datterselskaber som reelle ejere. Modsat vil en koncernstruktur, hvor der er en reel ejer i toppen med en ejerandel >25% medføre, at der alene skal indhentes identitetsoplysninger på denne person.

Det vækker en del undren, at vi skal have identitetsoplysninger på ledelsen i datterselskaber (som er kunder), som indgår i en børsnoteret koncern, når såvel moderselskabet som de underliggende datterselskaber i en børsnoteret koncern er underlagt væsentligt strengere lovgivning og oplysningsforpligtelser.

Det bør i øvrigt overvejes at udstrække bestemmelsen til også at gælde, såfremt en virksomhed har udstedt obligationer, som handles på et reguleret marked. Pt. betragtes en sådan virksomhed ikke som omfattet af ovenstående, da deres "ejerandele" ikke handles på et reguleret marked.

I afsnittet om "**Fonde**", side 74 fremgår:

"Fonde, herunder erhvervsdrivende og ikke-erhvervsdrivende fonde, er kendetegnet ved, at de ikke har ejere. Som reel ejer af en fond anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder bestyrelsen og i nogle tilfælde også særligt begunstigede personer. Sidstnævnte skal dog som udgangspunkt kun anses som reelle ejere, hvis de med navns nævnelse efter fondens vedtægt har et retskrav på at modtage en ikke ubetydelig andel af fondens midler."

Vi vil anbefale, at det præciseres, hvorvidt det er tilstrækkeligt at indhente ID fra de tegningsberettigede i henhold til CVR, og i tilfælde, hvor der er flere grupper af tegningsberettigede (for eksempel formand og næstformand i forening eller direktøren i forening med et bestyrelsesmedlem), hvorledes forholder man sig så? Dette er i forlængelse af afsnittet om "Frivillige foreninger, andelsboligforeninger og almene boligorganisationer", hvor det er præciseret, at det er tilstrækkeligt at indhente ID fra de tegningsberettigede ved begrænset risiko.

Side 5

Afsnit 9.6.5 Indberetning om reelle ejere

I afsnittet fremgår følgende:

"Hvis der er uoverensstemmelse i oplysningerne indhentet af virksomheden om kundens reelle ejere og i Erhvervsstyrelsens it-system, skal uoverensstemmelsen indberettes til Erhvervsstyrelsen. Hvis kunden får korrigeret uoverensstemmelsen hurtigst muligt, skal virksomheden ikke indberette uoverensstemmelsen til Erhvervsstyrelsen."

Der er medlemmer af FSR, der er blevet kontaktet Erhvervsstyrelsen på grundlag af foretagne indberetninger, som er blevet oplyst om at et manglende mellemnavn i cvr på en reel ejer alene skal medføre indberetning, hvis det ikke er den samme person. Er man baseret på sine undersøgelser ikke i tvivl om, at det er samme person, skal der ikke foretages indberetning.

Denne holdning syntes rimelig og ovennævnte kommentar er blot medtaget som en orientering.

Afsnit 14 Skærpede kundekendskabsprocedurer

Der fremgår af udkastet til vejledning:

"Derudover skal der altid gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer: hvis kunden er en politisk eksponeret person (PEP)." og

"Uanset virksomhedens risikovurdering af et kundeforhold, skal virksomheden efter § 17, stk. 2, gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande"

Derudover anføres det, at

"Indhentelse af oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue kan være oplysninger om, hvorfra kundens eller den reelle ejers formue stammer"

Der er tale om en væsentlig stramning af reglerne – tidligere har det udelukkende været "kundens" forhold, som skulle undersøges og ikke den/de reelle ejere. Vi har vanskeligt ved at forstå rationale bag denne stramning. Den reelle ejers formueforhold har for eksempel ingen relevans for et selskab.

På side 93 "ad nr. 2" fremgår:

"Indhentelse af yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede beskaffenhed".

Det anførte eksempel er baseret på finansielle virksomheder. HVL §17.2 er opdateret, og der er behov for vejledning om, hvad der skal indhentes - ikke kun for finansielle virksomheder, der gennemfører transaktioner. Der bør medtages vejledning relevant også for andre brancher.

Side 6

Afsnit 15 Politisk eksponerede personer (PEP' er)

Af den tidligere vejledning fremgik, at danske PEP' er blev betragtet som en gruppe, hvor udgangspunktet var, at der ikke var forøget risiko. Dette fremgår ikke længere af vejledningen. Hvad er baggrunden for dette?

Afsnit 15.2.4 Skærpet overvågning

Det anføres i afsnittet om **"Udenlandske PEP' er"**:

"Virksomheden skal altid gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, når virksomheden indgår forretningsforbindelse med en udenlandsk PEP. Udenlandske PEP' er vil ofte udgøre høj risiko, fordi virksomheden ikke har samme førstehåndskendskab som i forhold til indenlandske PEP' er."

Dette strider, som vi læser det, imod det, der er anført i afsnit 15.2.1:

"Hvis der blandt en kundes reelle ejere er en PEP, medfører dette dog ikke i sig selv, at kunden skal behandles på samme måde som en PEP. Virksomheden skal foretage en konkret risikovurdering med udgangspunkt i PEP' ens kontrol over kunden, og virksomheden skal vurdere, om kunden handler på vegne af PEP' en."

Disse afsnit skaber forvirring, og der vil være tale om en væsentlig stramning, hvis udenlandske reelle ejere, der er PEP, skal behandles som anført i afsnittet om Udenlandske PEP' er.

Vi antager, at det første citat alene gælder, når PEP' en er kunden. Hvis dette ikke er tilfældet, er der behov for forklaring af baggrunden herfor.

Afsnittet forekommer at være indsat det forkerte sted, da afsnittet angår tidspunkt for kundekendskabsprocedurer og ikke krav til kundekendskabsprocedurer.

2. Ønsker til branchespecifik vejledning (til Erhvervsstyrelsen)

Helt overordnet ønsker vi mere vejledning, der er målrettet de ydelser, som revisionsfirmaer leverer til vores kunder. Vi gennemfører for eksempel ikke transaktioner. Nedenfor er der nævnt en række punkter.

Vi efterlyser en stillingtagen til en række spørgsmål, som FSR' s Hvidvaskarbejdsgruppe har stillet til Erhvervsstyrelsen gennem de sidste ca. to år, og som vi ikke har fået entydige svar på. Her mangler helt generelt vejledning. Dette gælder især for ydelser uden for hvidvaskloven, skatteunddragelse, aktivite-

ter/midlers oprindelse/pengestrømme ved accept/genaccept samt begrundelsen for ubetinget underretningspligt ved ulovlige lån:

Side 7

- Forholdet mellem underretningspligten efter hvidvaskloven og efter revisorlovens § 22, hvor Erhvervsstyrelsens QA af 4. november 2019 kan misforstås.
- Hvilke krav efter hvidvaskloven, ud over undersøgelses-/noterings-/opbevarings- og eventuel underretningspligterne, stiller man til revisor for en virksomhed, der selv er omfattet af hvidvaskloven?
- Betydningen af mangelfuld intern kontrol hos en virksomhed, der er underlagt hvidvaskloven, for revisors undersøgelses- og underretningspligt på hvidvaskområdet.
- Hvilke særlige krav gælder i forhold til de to forrige punkter for finansielle virksomheder?
- Betydningen af mangelfuld intern kontrol relateret til fuldstændighed af omsætning (mulighed for sort arbejde i mindre firmaer, hvor levering/fakturering er kontrolleret af ejeren og dennes ægtefælle). Her vil der ofte være risiko for skatteunddragelse. Hvordan skal undersøgelses- og underretningspligterne håndteres?
- Enkeltstående "transaktioner", hvor der ikke skal gennemføres kundekendskabsprocedurer. Vejledning specifikt i forhold til revisionsfirmaer.
- Behov for vejledning i situationer, hvor revisor er udpeget som sagkyndig, voldgiftsdommer eller syn/skønsmand.

Med venlig hilsen

Lars Kiertzner
Chefkonsulent,
statsaut. revisor, ph.d.

Fra: [Aya Ben Rubayaa \(FT\)](#)
Til: [Majbrit Hove Gere \(FT\)](#)
Emne: VS: Kuratorforeningens bemærkninger til høring over Finanstilsynets reviderede vejledning om hvidvaskloven
Dato: 30. juli 2020 11:22:41
Vedhæftede filer: [image002.png](#)

Fra: Michael Serring <ms@bechbruun.com>

Sendt: 10. juli 2020 10:20

Til: Aya Ben Rubayaa (FT) <AASB@ftnet.dk>; Heidi Ravnholt (FT) <HER@FTNET.DK>; Stig Nielsen (FT) <SNI@FTNET.DK>

Emne: Kuratorforeningens bemærkninger til høring over Finanstilsynets reviderede vejledning om hvidvaskloven

Kuratorforeningen har alene bemærkninger til en del af udkastets pkt. 9.6.4 (om klarlæggelse af ejer- og kontrolstruktur) – afsnittet, som angår "Dødsboer, konkursboer og virksomheder i likvidation" (side 75 i udkastet).

Bemærkningerne fra Kuratorforeningens side angår alene likvidationer og konkursboer, ikke dødsboer.

For så vidt angår selskaber under likvidation, uanset om likvidationen er besluttet af selskabets generalforsamling (kapitalejerne i selskabet) eller besluttet af skifteretten (på grundlag af en begæring fra Erhvervsstyrelsen om tvangsopløsning af selskabet), er selskabets hidtidige reelle ejere, sådan som de er registreret hos Erhvervsstyrelsen, fortsat selskabets reelle ejere. Likvidator har ikke kontrollen over selskabet, jf. selskabslovens § 219, stk. 2, og der er derfor ikke grundlag for at betragte likvidator som selskabets reelle ejer. Hvis likvidator ikke modtager den relevante dokumentation til identifikation af de reelle ejere, vil det påhvile likvidator at indberette dette.

I relation til konti i pengeinstitutter, herunder særskilte klientkonti i pengeinstitutter, hvorpå kurator indsætter konkursboets midler, fremgår det af Advokatsamfundets nuværende vejledning, at skifteretten skal betragtes som kurators klient og dermed som konkursboets reelle ejer. Kuratorforeningen anser fortsat dette som en hensigtsmæssig løsning. Hvis Finanstilsynet imidlertid finder det mindre hensigtsmæssigt at betragte skifteretten som reel ejer, finder Kuratorforeningen det ikke korrekt eller hensigtsmæssigt at anse kurator som reel ejer. På baggrund af de hensyn, der ligger bag hvidvaskreglerne og kravene til kundekendskabsprocedurer, vil det mest hensigtsmæssige være at betragte selskabets hidtidige reelle ejere (henholdsvis selskabets daglige ledelse, sådan som denne var registreret i Erhvervsstyrelsens IT-system forud for konkursen, mens selskabet var registreret som "normalt") som konkursboets reelle ejere. Hvis selskabet har haft konto i et eller flere pengeinstitutter forud for konkursen, vil der herigennem være indhentet de relevante oplysninger om selskabets reelle ejere, og disse oplysninger vil også kunne anvendes i forbindelse med oprettelse af særskilt klientkonto for konkursboet. For konkursboer, hvor der ikke tidligere har været oprettet konto i et pengeinstitut, og hvor der heller ikke på anden måde foreligger identifikation af de reelle ejere, kan pengeinstituttet, hvor kurator fører den klientkonto, som konkursboets midler indsættes på, i mangel af andet betragte kurator som konkursboets reelle ejer.

For så vidt angår kurators (henholdsvis likvidators) pligt til at iagttage kundekendskabsprocedurer, kan Kuratorforeningen tiltræde, at kurator (henholdsvis likvidator) alene er omfattet i tilfælde omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 14. Formålet med en konkurs er, at kurator (under skifterettens tilsyn og kontrol) afvikler den insolvente formuemasse og fordeler det indkomne provenu til kreditorerne i overensstemmelse med konkurslovens regler. Det sker kun sjældent, at en konkurs resulterer i, at der efter fyldestgørelse af kreditorerne sker udlevering af boet til en personlig skyldner eller til kapitalejerne i et selskab. På den baggrund kan Kuratorforeningen tilslutte sig, at kurator skal anse en kreditor, som modtager mere end 25 % af boets midler, som konkursboets reelle ejer. Kurator har i forvejen i medfør af skatteindberetningslovens § 38 pligt til at indhente og indberette oplysninger om

kreditorer, som modtager udlodning fra konkursboet. Der bør dog ske en nærmere fastlæggelse af, hvornår og i hvilke tilfælde en kreditor modtager mere end 25 % af boets midler, hvilket formentlig mest hensigtsmæssigt kan ske i forbindelse med en revision af Advokatsamfundets vejledning.

Kuratorforeningen kan tiltræde, at kundekendskabsprocedurerne i disse tilfælde først kan og skal iagttages, når der er opnået en passende afklaring af konkursboets forhold.

Der er ikke omtale i udkastet af, hvem kurator skal anse som reel ejer af konkursboet, hvis ingen kreditor modtager mere end 25 % af konkursboets midler (hvilket formentlig ofte vil være tilfældet). Det hensyn, der skal varetages ved kurators gennemførelse af kundekendskabsprocedurer i konkursboer, er ultimativt hensynet til at understøtte en eventuel politimæssig efterforskning angående den virksomhed, der har været drevet forud for konkursen. Dette taler med betydelig vægt for i disse tilfælde at anse den ledelse (typisk direktionen), der var registreret i Erhvervsstyrelsens IT-system umiddelbart forud for konkursen – mens selskabet var registreret som "normalt" – som konkursboets reelle ejer.

For så vidt angår konkursbehandling af fysiske personer, hvor ingen kreditor modtager mere end 25 % af konkursboets midler, vil det være mest korrekt, at kurator anser denne fysiske person som den reelle ejer.

På Kuratorforeningens vegne

Med venlig hilsen

Michael Serring

Partner

M +45 25 26 33 79

Langelinie Allé 35

Advokatpartnerselskab

[Download kontaktkort](#)

T +45 72 27 33 79

DK-2100 København Ø

CVR-nr. 38538071

København Aarhus Shanghai New York

CONFIDENTIALITY

This message and any attachment are confidential and may be privileged or otherwise protected from disclosure.

If you are not the intended recipient, please notify Bech-Bruun immediately by reply email and delete the message and any attachment from your system.

If you are not the intended recipient, you must not forward this message or any attachment or disclose the contents to any other person.

The contents of any email addressed to our clients are subject to our standard terms of business.

Our terms of business can be viewed at

http://www.bechbruun.com/terms_of_business.htm

Majbrit Hove Gere (FT)

Fra: Durita Poulsen <dp@skm.dk>
Sendt: 24. juli 2020 14:17
Til: Majbrit Hove Gere (FT)
Emne: Bemærkninger til revideret vejledning til hvidvaskloven (SKM: 513433)
Vedhæftede filer: Skattestyrelsens bemærkninger vedr. Finanstilsynets reviderede vejledning om hvidvaskloven.docx; Spillemyndighedens bemærkninger.docx; Revideret hvidvaskvejledning 12.06.2020 med Spillemyndighedens og Skatteministeriets ændringsforslag.docx

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Til Finanstilsynet

Vedlagt er bemærkninger fra Skattestyrelsen og Spillemyndigheden samt tekstnære kommentarer til Finanstilsynets udkast til revideret vejledning til hvidvaskloven. Skatteministeriet kan på kontorniveau tilslutte sig de vedlagte bemærkninger og kommentarer.

Ligeledes skal Skatteministeriet på kontorniveau bemærke følgende til udkastet.

Efter udkastets afsnit 9.6.2. om indhentelse af identitetsoplysninger, kan det undlades at indhente CPR-nummer på den reelle ejer, hvis der er tale om en offentligt kendt person, f.eks. departementschefer. Skatteministeriet bemærker, at styrelsesdirektører ikke er nævnt.

Skatteministeriet foreslår, at styrelsesdirektører også nævnes som et eksempel på en offentlig kendt person. Endvidere foreslår Skatteministeriet, at det fremgår, hvilke konkrete foranstaltninger, som en offentlig myndighed som et departement eller en styrelse, vil kunne gennemføre, for at identifikationen af departementschefen eller styrelsesdirektøren og kontrollen hermed i mange tilfælde vil anses for tilstrækkelig, f.eks. at departementschefens eller styrelsesdirektørens navn og fødselsdato fremgår på den pågældende myndigheds hjemmeside. Skatteministeriet er opmærksom på, at det altid er op til den enkelte virksomhed, som skal foretage kundekendskabsprocedurer, at vurdere, hvilke oplysninger, der anses for tilstrækkelige, men det er Skatteministeriets opfattelse, at det vil kunne være en hjælp for både departementer/styrelser og virksomheder, at der er anført retningslinjer som foreslået ovenfor.

Endelig bemærkes, at vejledning til hvidvaskloven med fordel kunne blive rettet for diverse skrivefejl, som ses både i den gældende og reviderede version.

Med venlig hilsen

Durita Poulsen
Administration og Kontrol

Mobil72372515
Maildp@skm.dk

Skatteministeriet

Skatteministeriet/Ministry of Taxation

Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 - København K

Mailskm@skm.dk
Webwww.skm.dk

[Sådan behandler vi persondata](#)

Høring over Finanstilsynets reviderede vejledning om hvidvaskloven

29. juni 2020

Skatteministeriet har ved e-mail af 17. juni 2020 anmodet Skatteforvaltningen om at modtageJ.nr. 20-0739139 evt. bemærkninger til Finanstilsynets reviderede vejledning om hvidvaskloven. På baggrund af Skatteministeriets anmodning, har Skattestyrelsen foretaget høring af alle styrelser i Skatteforvaltningen. Der er ikke foretaget høring af Spillemyndigheden, idet det fremgår af Skatteministeriets høringsskrivelse, at der er foretaget individuel høring af Spillemyndigheden.

Skattestyrelsen har modtaget følgende bemærkninger fra egne fagområder og andre styrelser:

Skattestyrelsen

Fagområdet Jura

Fagområdet har i forhold til vejledningens pkt. 9 og pkt. 14 bemærket følgende:

Hvidvasklovens § 11 og § 17 om henholdsvis almindelig kundekendskabsprocedure og skærpet kundekendskabsprocedure (i det følgende KYC) lægger op til, at de underretningspligtige skal kontrollere deres KYC-oplysninger om deres kunder, og i den forbindelse anføres det (f.eks. side 63, side 64, og i øvrigt også side 103 under afsnittet om PEP'ere), at kontrollen kan ske ved at holde oplysningerne, som de underretningspligtige typisk indhenter fra deres kunder, op imod f.eks. skatteoplysninger.

Det fremgår ikke, hvordan disse skatteoplysninger skal indhentes, men i den forbindelse henledes opmærksomheden på, at de underretningspligtige efter lovens § 1 eller virksomheder, der skal dokumentere, at der er foretaget kontrol af identitetsoplysninger af reelle ejere (Vejledningens pkt. 9.6), eller at der er gennemført kontrol af, at midler stammer fra fx arv (Vejledningens punkt 15.2.2) ikke selv vil kunne indhente disse skatteoplysninger som følge af skatteforvaltningslovens § 17, med mindre der findes særskilt hjemmel hertil.

Skal de underretningspligtige og virksomhederne følge vejledningen om at kontrollere KYC-oplysningerne, vil det derfor være nødvendigt at bede den relevante person om selv at skaffe oplysningerne eller meddele samtykke hertil efter forvaltningslovens § 28.

Videregivelse til private virksomheder er ikke omfattet af forvaltningslovens § 28. Denne bestemmelse omhandler kun videregivelse til andre offentlige myndigheder, og derfor kan der ikke videregives oplysninger fra Skatteforvaltningen på baggrund af et samtykke.

At oplysninger, som omfattet af tavspligt efter skatteforvaltningslovens § 17 (og forvaltningslovens § 26), kan videregives til private på baggrund af et samtykke, følger ikke af en bestemt paragraf, men er implicit i bestemmelserne om tavshedspligt.

Der vil således ikke være mulighed for at holde allerede indsamlede KYC-oplysninger op imod Skatteforvaltningens oplysninger i kontroløjemed, idet skatteforvaltningslovens § 17 alene omtaler mulighed for videregivelse af oplysninger til myndigheder. Det fremgår af Kommenteret Skatteforvaltningslov, 2. udgave, p. 329, at de tavshedsbelagte oplysninger ikke videregives til

private, og at oplysningerne alene videregives til andre forvaltningsmyndigheder efter reglerne i forvaltningslovens § 28.

Jura forstår ordningen med hvidvask i dag således, at ”Skatteforvaltningens oplysninger” leveres af personen eller virksomheden selv. Det er ikke Skatteforvaltningen der videregiver oplysningerne. Dette vil kræve en særskilt hjemmel.

Det kan på den baggrund overvejes at præcisere vejledningen på dette punkt.

Fagområdet Særlig Kontrol

Særlig Kontrol skal bemærke, at der i vejledningen på side 7 henvises til lovbekendtgørelse 830 af 2. april 2020. Der er rettelig tale om lovbekendtgørelse nr. 380 af 2. april 2020.

Fagområdet Erhverv

Fagområdet har bemærket, at der i vejledningens afsnit 25.2 og 27.6 henvises til afsnit 23 vedr. tavshedspligten. Det er retteligt afsnit 31.

Gældsstyrelsen

Gældsstyrelsen har bemærket følgende:

I forhold til forbuddet mod anvendelse af 500-eurosedler i hvidvasklovens § 6 a er det i vejledningens afsnit 2.5 bl.a. anført, at ”*Ved anvendelse forstås enhver handling, hvori en eller flere 500-eurosedler overgår fra én juridisk eller fysisk person til en anden juridisk eller fysisk person, uanset omstændighederne omkring overdragelsen.*”

Det er endvidere anført, at ”*Forbuddet gælder dog ikke i de tilfælde, hvor der sker en overdragelse af 500-eurosedler i forbindelse med boskifte, f.eks. dødsbo eller konkursbo, og udlodning af midler heraf.*”

I afsnittet er det ikke beskrevet, om forbuddet mod anvendelse af 500-eurosedler er til hinder for, at Gældsstyrelsen eller en fogedret foretager udlæg i 500-eurosedler, eller om en i den sammenhæng efterfølgende veksling af 500-eurosedler, med henblik på nedbringelse af skyldners gæld, vil være i strid med forbuddet mod anvendelse af 500-eurosedler, herunder om vekslingen kan foretages i Danmark eller vil skulle foretages i udlandet.

Notat

6. juli 2020

J.nr. 20-0794761

Ansvarligt Spil og
Almennyttigt Lotteri
SP

Bidrag til Skatteministeriets departement vedrørende evt. bemærkninger til Finanstilsynets reviderede vejledning til hvidvaskloven

Spillemyndigheden har ved tidligere lejlighed den 3. april 2020 givet bemærkninger i præhøring til Finanstilsynet om revidering af Finanstilsynets hvidvaskvejledning.

Finanstilsynet har i vejledningen indarbejdet Spillemyndighedens bemærkninger i præhøring, hvorfor Spillemyndigheden kun har to bemærkninger til afsnit 8.5.

Den første bemærkning er et forslag om at undlade sætningen øverst på side 58, hvor der skrives:

” Har en udbyder af spil en filial, f.eks. et landbaseret kasino, eller egen butik, hvor hovedsageligt spiludbyderens spilprodukter sælges, er udbyderen af spil omfattet af hvidvaskloven.”

Denne sætning kan med fordel udelades, da det efterfølgende på side 58 skrives, at ”en spiludbyder med en dansk tilladelse til at udbyde spil anses for etableret her i landet og er dermed også omfattet af loven”.

Tilladelseskravet omfatter ligeledes filialer, hvorfor sætningen om filialer kan medføre unødigt forvirring.

Den anden bemærkning er en opfordring til, at der indsættes en krydsreference til Spillemyndighedens fagspecifikke vejledning om spil. Dette kan fx gøres i forlængelse af afsnit 8.5, som kan afsluttes med:

” For yderligere information om spil henvises til Spillemyndighedens fagspecifikke hvidvaskvejledning.”

Spillemyndighedens bemærkninger er indsat med ændringsmarkør på side 58 i vedhæftet udkast til Finanstilsynets reviderede vejledning.

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Sendt pr. mail

Att.: mhg@ftnet.dk og aasb@ftnet.dk

København, 1. juli 2020

Høringssvar fra VP Securities A/S om udkast til Finanstilsynets reviderede vejledning om hvidvaskloven

Finanstilsynet har den 12. juni 2020 sendt udkast til revideret vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) i høring.

VP Securities A/S' (VP) bemærkninger til lovforslaget er anført nedenfor.

Bemærkninger

Vedrørende "Del 3 – Kundekendskabsprocedurer" – "Hvad er en kunde"

VP støtter forslaget til den nye vejledning, som flere steder bidrager til forståelsen af AML-forpligtelserne.

I afsnittet "Hvad er en kunde", under hovedoverskriften "Del 3 – Kundekendskabsprocedurer" foreslås det i henhold til udkastet præciseret, at

"hvidvasklovens kundebegreb omfatter alene egne kunder og således ikke kunders kunder. Tilsvarende omfatter lovens forretningsforbindelsesbegreb alene egne forretningsforbindelser og således ikke forretningsforbindelsers forretningsforbindelser. Der skal dermed ikke gennemføres kundekendskabsprocedurer i forhold til kunders kunder eller forretningsforbindelsers forretningsforbindelser, og transaktionsovervågning skal alene omfatte de midler som kunders kunder sender/modtager via virksomhedens kundes konto".

Til og med sidste komma synes den nye foreslåede tekst forståelig, men sidste del "transaktionsovervågning skal alene omfatte de midler som kunders kunder sender/modtager via virksomhedens kundes konto" opfattes uklar, særligt i forhold til hvad der gælder for værdipapirer, der er registreret på samledepoter i henhold til Lov om finansiel virksomhed § 72, stk. 4.

VP SECURITIES A/S
WEIDEKAMPSGADE 14
P.O. BOX 4040
DK-2300 COPENHAGEN S
P: +45 4358 8888
F: +45 4371 2003
E: VP@VP.DK
W: VP.DK
CVR.NR 21599336

Der synes derfor behov for, en afklaring af om af- og tilgange af værdipapirer fra et samledepot skal transaktionsovervåges, når der henses til, at virksomheden i et traditionelt custody-setup ikke har kendskab til de bagvedliggende kunder, som ejer de værdipapirer, der opbevares på et samledepot, og dermed heller ikke har kendskab til hvem af de bagvedliggende kunder, der sælger henholdsvis køber et givent værdipapir.

Et simpelt eksempel på et sådan custody-setup kan være en tysk bank, som lader alle sine tyske kunders danske værdipapirer opbevare på et samledepot i en dansk bank, der er deltager i VP. Den danske bank kender ikke de bagvedliggende tyske kunder, og kender heller ikke til fordelingsforholdet af de papirer, der opbevares på samledepotet.

Venlig hilsen

VP SECURITIES A/S

Anne Kaas Hammer

Head of Legal & Regulations

